

Pasilli 2/2018

Alexi Andersson
esittelyssä

Vuosikokouskuulumiset
ja -kuvat

Pasilli 2/2018

PAU Pasilan Osasto ry:n
jäsenlehti

ISSN 0785-532X

Painos 2200 kpl

Osoitteen muutokset:
Jäsenrekisterin hoitaja
Ilkka Silo ilkka.silo@itella.com

Toimituksen osoite:
Pasilli/
Pasilan Osasto ry
PL 925
00231 Helsinki

Sähköposti
pasilli.lehti@gmail.com

Painopaikka
Savion Kirjapaino Oy, Kerava

Julkaisuaikataulu

nro	aineisto	ilmestyy
3	29.8.	27.9.
4	20.11.	19.12.
1/2019	21.1.	20.2.

Päätoimittaja ja taittaja
Anne Kettunen
pasilli.lehti@gmail.com

Toimituskunta

Anne Kettunen puheenjohtaja
Helena Aarnio
Jari Havunen
Isto Kuusisto
Ali Lampi
Jouko Luttinen
Jari Pellikka

Toimitusneuvoston jäsenten
sähköpostiosoitteet:
etunimi.sukunimi@posti.com

**Kannen kuvassa:
Merivirmajuuri Sälgrundin saarella
Kaskisten edustalla.
Siellä sijaitsee myös Suomen
vanhin majakka vuodelta 1875.**

Kuvaaja Anne Kettunen

Hei postilaiset!

Elämme mielenkiintoisia aikoja. Sote-uudistuksen kohtalonhetket lähestyvät kesäkuussa.

Eduskunta- ja mahdolliset maakuntavaalit pidetään lokakuussa ja kampanjointi on jo alkanut.

Pidämmehän yhdessä äänestämällä huolta siitä, että nykyinen hallituksen linja ei pääse jatkumaan.

Lehtemme toimitusneuvosto sai lisää jäseniä ja juttuja tarjottiin runsaasti tähän lehteen. Uutena kirjoittajana on **Alisa Koponen** logistiikkakeskuksesta. Hän kertoo nuorten kurssimatkasta Tallinnaan ja kuvittikin itse juttunsa.

Pasilan osaston vuosikokous keräsi paljon osallistujia. Tikkurila tuntuu sopivan paremmin kokouspaikaksi kuin Helsinki. Juttu ja kuvia siitä on sivuilla 12 ja 13 sekä takakannessa. Ja toimikuntamme jäseniä poseeraa sivulla 26.

Henkilöhaastattelussa sivuilla 8-10 juttua Vantaan Logistiikkakeskuksen uudesta pääluottamusmiehestä **Alexi Anderssonista**.

Riippumaton tarkkailijakin päätti pitkästä ajasta ilahduttaa lukijoitamme keväisillä ja osin painavillakin ajatuksillaan s. 24.

Toivotan kaikille postilaisille kaunista ja rentouttavaa kesää ja lomaa!

Anne Kettunen

Tässä lehdessä

Nuoret hakivat tolkkua työelämään Tallinnassa s. 4

Olli Nakari pyöräilee työmatkansa s. 6

Loken tuore pääluottamusmies Alexi Andersson esittelyssä s. 8-10

Vuosikokous sai väen liikkeelle ja lopussa jyrisi s. 12-13

Esittelyssä postinjakajien uusia menopelejä s. 20-21

Riippumaton tarkkailija saalistaa keväisin etanoita s. 24

Pääkirjoitus

Pasilan kuulumisia

Ei tämä ruusuilla tanssimista ole. Työnteko ylipäättään on rasittava yhtälö vapaa-ajan ja työn sovittamisen kanssa.

Työpaikoilla on alvariinsa vaikka minkälaista säätöä ja niperrystä. Ei ole niin sanotusti hetken rauhaa, että saisi välillä hieman relata. Suorittamisen pakko ja uudistuminen ovat työnantajan tavoitteita eivätkä ne työntekijän näkökulmasta ole niitä parhaimpia motivaation ylläpitäjiä. Nyt jos koskaan työläistä syödään molemmista päistä niin, ettei mitään rajaa.

Tilastojen valossa printti vähenee, mutta se ei koskaan ole yksi yhteen-säätö. Jäämätilastoja ei pitäisi olla lainkaan, jos kaikki koneet ja laitteet toimisivat. Laitetaanko kaikki jäämät tilastoihin? Henkilöstöä halutaan vähentää ja siirrellä aivan kuin se olisi järkevää henkilöstöpolitiikkaa. Postin kulun kanssa tällä ei ole mitään tekemistä. Oikeasti tuntuu siltä, että niin sanotulla tavallisella postilla ei ole mitään väliä. Ainakaan sillä milloin se on asiakkaalla. Tämä on henkilökohtainen mielipiteeni.

Paukkuja käytetään, jos vaikka minkälaisiin palaverihin, joilla ei loppupeleissä ole mitään merkitystä. Nyt ollaan taas lanseeraamassa jotain Postin oranssia palvelupilaria. Mitä helvettiä? Ei saatu loppuun edes Paras työpaikka 2020-hanketta, kun ollaan jo uuden kimpussa. Otsikossa näyttää lukevan jotain luotettavuudesta ja jostain muustakin ”tärkeästä” asiasta.

Se on selvä, että meidän kuuluu palvella asiakasta ja pitää lupaukset, mutta tässä viime vuosina teot ja puheet eivät ole kohdanneet. Edelleen näin vanhana postilaisena toimitan samaa agenda: että oli hienoa palvella asiakasta esimerkiksi yön yli lähetetyllä kirjeellä. Eli suomeksi sanottuna posti kulki, eikä siihen tarvittu mitään seurantaryhmiä avuksi. Ei pohattu -poikkeamaraportti, eikä muutenkaan ulvottu, vaan vietiin tavara sinne minne se kuului. Resepti oli selkeä. Toki tässä muistellaan niitä hyviä aikoja, kun Posti oli vielä Posti.

Muutama vuosi sitten piti kaikki viikonloppuvuorot lopettaa. Haettiin säästöä? Postikeskuksenkin sunnuntai-vuoro taisi mennä ilmoitusmenettelyä hyväksikäyttäen.

Nyt ollaan taas palaamassa takaisin viikonlopputöihin ja iltaja yövuorot lisääntyvät. Toivottavasti työpaikoilla on käyty asialliset yhteistoimintaneuvottelut ja sovittu, miten henkilöstön tarpeet otetaan huomioon. Itse en ole tietoinen siitä, että kuinka asia on hoidettu, mutta mitä sitä kaikkea kertomaan. Tässä talossa ei edes kysyjälle vastata.

Tilastoa työntekijöiden vaihtuvuudesta tai siirtymisestä muille aloille ei minulla ole käytössä. Näin näppituntumalla ovet käyvät varsin vilkkaasti ulospäin. Vakituista väkeäkin lähtee ja lähtisi, jos Uusi polku antaisi ”kultaisen kädenpuristuksen”, mutta tässä ei käy tasan onnenlahjat.

Vuokratyöntekijät ovat vakituudessa vuorokierrossa. Sopimus siitä, että käyttö olisi vain äkillisten poissaolojen ja yllättävien isojen postierien aikana ei siis pidä paikkaansa. Härskiä toimintaa työnantajalta, maamme hallitukselta ja sen omistajaohjaukselta, sillä se sallii tämän kaiken paskan kaatuvan työntekijän niskaan.

Määräaikaisten työntekijöiden työsuhteiden vapauttaminen ilman syytä on viimeinen silaus ja työnantajan tilaus kikkailla ihmisten mielenterveydellä ja sillä, ettei mitään varmuutta ole enää elämässä.

No, onhan Filippiineillä paremmat videokoodaajatkin kuin meillä. Näin totesi viisas työnantajanedustaja palaverissa, jossa ilmoitettiin siirrosta.

Postikeskukseen tulee palkata vakituista väkeä.

Jari Pellikka

puheenjohtaja, pääluottamusmies
liittohallituksen jäsen

Työelämään tuli tolkkua Tallinnassa

Tänä vuonna järjestettiin ensimmäistä kertaa Tolkkua Työelämään, entinen Tunne Oikeutesi-kurssi Tallinnan Viru-hotellissa maaliskuun lopulla.

Kurssi on suunnattu alle 35-vuotiaille. Suurin osa osallistujista oli tuon ikähaarukan yläpäässä ja ollut Postilla töissä jo vuosia. Silti Tallinnan kurssille kannatti ehdottomasti lähteä.

Kurssista hyötyisivät eniten juuri työssä aloittaneet nuoret, joilla ei vielä ole välttämättä tietoa edes PAUn olemassaolosta. Pidetään siis kaikki yhdessä huoli siitä, että levitetään sanaa liitosta ja sen tarjoamista kursseista kaikille nuorille työntekijöille.

Mitä paremmin postilaiset tietävät oikeutensa ja velvollisuutensa, sitä paremmin pystymme takaamaan oikeudenmukaisemman ja tasavertaisemman työympäristön tulevaisuudessa. Vaikka tällä nuorille suunnatulla kurssilla on ikäraja, tarjoaa PAU runsaasti muuta koulutusta, joka käsittelee samantapaisia asioita. Koskaan ei ole liian myöhäistä kenellekään.

Tallinna oli kohteena ihan selkeästi hurja menestys ja ryhmänä toivoimme lisää vastaavanlaisia ulkomaan kursseja innoittamaan lisää osallistujia. Näin jälkikäteen itse ajattelen, että kurssi oli ehdottomasti käymisen arvoinen ja varmasti ihan yhtä hauska, oli se sitten missä tahansa.

Hakijoiden määrä yllätti tällä kertaa tosiaan ihan täysin ja valitettavasti kaikki eivät mahtuneet kurssille mukaan. Ei hätää, niitä tulee lisää, joten pitäkää silmät auki ja ilmoittautukaa seuraavalle kurssille. Tekin, jotka ette ole ajatelleet sitä käydä, niin miettikääpä hetki ilmaista viikonloppua matkoineen, ruokineen ja hotellihuoneineen jossain kivassa paikassa kivojen ihmisten seurassa. Vastineeksi siitä, että käyt istumassa kurssilla, josta saatat hyötyäkin jotain.

Oikeus ei ole koskaan itsestäänselvyys, vaan syntyy aina vastuun myötä. Meidän kaikkien vastuu on toki tehdä työmme hyvin, mutta myös ottaa selvää oikeuksistamme. Tällä kertaa täytyy sanoa, etten ihan heti muista, koska

viimeksi mikään vastuu olisi ollut näin helppoa ja mukavaa.

Parasta tällaisissa kursseissa on kavereiden kanssa reisaamisen ja mukavan rennon ohjelman lisäksi se, että pääsee tutustumaan myös kollegoihin ympäri Suomea, erilaisilta Postin toimialoilta ja erilaisista viroista. On todella kiinnostavaa keskustella postilaisten kanssa, kun on jo heti työn puolesta niin paljon yhteistä ja kuitenkin myös paljon eroavaisuuksia tuon samaisen työn osalta. On mielenkiintoista kuulla, mitä muualla Postissa tehdään ja miten asiat siellä toimivat.

Ilta on loistavaa aikaa tutustua ihmisiin paremmin yhteisten vapaaehtoisten aktiviteettien myötä. Koska kurssi oli nyt ensimmäistä kertaa järjestetty täysin uudella toteutuksella, ei PAU ollut ehtinyt järjestämään iltaohjelmaa, mutta sehän ei meitä haitannut. Vaikka ihan kaikki kurssilaiset eivät valitettavasti olleet yhdessä porukassa iltaa viettämässä, löytyy tuollaisesta paikasta helposti jokaiselle jotakin.

Miksi kurssille kannattaa osallistua?

Ymmärrätkö TES-sopimuksen ja mitä se pitää sisällään? Oletko tietoinen kaikista PAUn viestintäkanavista ja seuraatko niitä säännöllisesti? Hämmästyttääkö sinuakin Postin varsin sekava palkanauha? Oletko täysin selvillä liiton toiminnasta ja rakenteesta? Tiedätkö mistä ja millaista apua saat ongelmatilanteessa? Mietityttääkö Kiky-asiat? Muun muassa näihin kysymyksiin saat vastauksia kurssilla. Kaikkea ei millään ehditä täydellisesti käydä läpi, mutta kurssin jälkeen tiedät jo paljon enemmän ja ennen kaikkea sen, mistä loput tiedot halutessasi saat.

PAUlla on oma hallintorakenteensa, joka pyörittää meidän ammattiliittoa, mutta totuus on se, että PAU = sen jokainen jäsen. Työntekijäjäsenet tekevät vahvan ammattiliiton ja vahva ammattiliitto pystyy paljon paremmin taistelemaan oikeuksistamme. Meillä kaikilla jäsenillä on mahdollisuus vaikuttaa asioihin ja juuri nyt elämme aikojaa, jolloin se on erittäin tärkeää.

Minua ainakin todella järkyttää lukea yhteiskunnan menosta ja hallituksen epäinhimillisen julmista päätöksistä, joilla heikennetään pienen palkansaajan asemaa. Yritetään leikata kaikesta: palkoista, terveydenhuollosta, lomista ja lomarahosta. Lisätään ilmaista työtä sekä poljetaan ihmisoikeuksia ja niitä työntekijöiden oikeuksia, joihin olemme tottuneet. Tämä on vasta alkua ja lisää on luvassa, jos tyydymme olemaan pieniä yksittäisiä työntekijöitä.

Rakennetaan yhdessä mahdollisimman vahva ja aktiivinen ammattiliitto, eikä anneta hallituksen tai työnantajan polkea meitä. Jos pelkää liittyä liittoon ”korkean” jäsenmaksun takia; huomaa heittomerkit sanassa korkea; saat kuulla kurssilla totuuden siitäkin. Lupaan, ettei jäsenmaksu sen jälkeen tunnu enää suurelta. Kurssille osallistumalla et ainakaan menetä mitään, joten todellisuudessa ei ole mitään hyvää syytä jättää menemättä.

Kiitokset **Jussi Saarikedolle**, kurssimme vetäjälle, joka hoiti sen hienosti rajalliseen aikaan nähden. Hän piti huolen siitä, että meille kaikille tuli varmasti tervetullut olo ja onnistui käyttämään huumoriakin vakavien asioiden äärellä.

Alisa Koponen, Loke

**PETANKIA PETANKIA
PETANKIA**

**Petterin muistoturnaus
pelataan**

jälleen

Etelä-Hesperian puistossa

11.6.2018

klo 14 alkaen

3 pelaajaa/joukkue

**PETANKIA PETANKIA
PETANKIA**

Liity PAUn jäseneksi ja voita

Ammattiosasto on tärkeä osa liiton toimintaa. Siellä tehdään niin sanottu kenttätyö.

Luottamusmiehet auttavat jäseniä ongelmatilanteissa, joita tämän päivän työelämässä riittää. He myös tiedottavat tärkeistä työhön liittyvistä asioista, ovat linkkinä työnantajan suuntaan sekä valvovat työehtosopimuksen noudattamista ja muuta työlainsäädäntöä.

Nyt on hyvä hetki täyttää liittymislomake, jonka saat työpaikkasi luottamusmieheltä.

Voit myös täyttää lomakkeen liiton kotisivuilla www.pau.fi/jasenyys/liittymislomake.

Mikäli olet jo jäsen ja haluat osallistua arvontaan, täydennä PAUn sähköisessä jäsenpalvelussa jäsen-

tietoihisi sähköpostiosoitteesi, puhelinnumerosi ja ammattinimikkeesi.

**Kirjaudu palveluun www.pau.fi
->kirjaudu palveluihin ->jäsenpalvelut.**

Juhannukseen mennessä liittyneiden ja yhteystietonsa päivittäneiden jäsenten kesken arvotaan

- **Matkavekan 800 euron matkalahjakortti**
- **2 kpl 300 euron Holiday Club -kylpylälahjakortteja**
- **300 euron lahjakortti Gigantin myymälään.**

Lisätietoja luottamusmiehiltä.

Arvontaan eivät voi osallistua eläkeläisjäsenet, liiton henkilökunta, liittohallitus, pääluottamusmiehet eivätkä työsuojeluvaltuutetut.

Olli Nakari kannustaa työmatkapyöräilyyn

Talvi on vihdoin jätetty taakse ja hiekat pesty kaduilta. Pyörätiet täyttyvät enemmän tai vähemmän kevyen liikenteen kulkijoista, toisin kuin talvella. Moni onkin tarttunut fillariin ja lähtenyt raitille ulkona olemisen ilosta.

Logistiikkakeskuksen kansainvälisellä osastolla työskentelee **Olli Nakari**. Hän on varsin kokenut pyöräilyn harrastaja.

Postissa Nakari on ollut töissä 13 vuotta ja pyöräillyt lähes säännöllisesti työmatkansa viiden vuoden ajan. Maastopyöräilyä hänellä on takanaan jo noin 20 vuotta, joten mies tiesi hyvin mihin ryhtyi ja on nykyään työmatkapyöräilyn innokas puolestapuhuja.

Nakari ei ollut nuorempana erityisen kiinnostunut liikunnasta. Häntä kiinnosti enemmän tekniikka, kaikenlaiset härvelit ja luonto, joten näiden yhdistämisestä pyöräily sitten sai alkunsa. Kun fillarin kanssa menosta tuli vielä niin hyvä olo, siihen jäi suorastaan koukkuun.

Työmatka bussilla vei tunnin ja fillarilla vain puolet siitä, joten myös aikaa säästy.

- Työmatkat menivät pyörällä kivuttomasti, joten lopulta ei ollut enää mitään järkevää vaihtoehtoa sille. Työmatkapyöräily sai aikaan hyvän olon töissä, jopa aamuvuoroon tuleminen virkisti enemmän kuin bussissa torkkuminen ja ajatus säilyi kirkkaana koko päivän.

Sitä on todella vaikea olla piristymättä fillarin selässä kun lämpömittari näyttää aamusella -25 astetta! On totta, että ulkoliikunta parantaa vastustuskykyä, ainakin tässä tapauksessa, sillä mies ei ole kuulemma ihmeemmin sairastanut pyöräilyn aloitettuaan. Kausiflunssakin tuli ja meni viheltäen ohi.

Netistä löytyy paljon liikunnan puolesta puhuvia tekstejä; miten liikunta yleensäkin pitää sydän- ja verisuonitaudit loitolla ja istumatyössä hyöty on varmasti vielä suurempi.

Olli Nakari kertoo polkevansa koko vuoden läpi ja puolustaa sitä sillä, että kun on hankkinut kunnon varusteet, ei ole mitään syytä jättää pyörää talvella tai sateella kotiin. Maastopyöräilyä hän on käynyt harrastamassa myös etelässä, kuten viimeksi maaliskuussa Teneriffalla. Ei lomalla ole pakko lyödä läskiksi, silloin vasta onkin aikaa liikkua.

Miten itse kukin pääsisi alkuun, jos polkupyörä on jo hankittu, mutta motivaatiota ei vielä ole?

Nakari neuvoo ottamaan aluksi ihan rauhallisesti, ettei ahnehdi kerralla liikaa tai vaadi itseltään suuria. Jos työmatka on kovin pitkä julkisillakin, siitä voisi kulkea vaikka osan pyörällä. Parasta on lähteä liikkeelle silloin, kun on kesä ja kaunis sää. Aluksi riittää vaikka kerran viikossa ja lisää sitten kertoja, jos pyöräily tuntuu yhä hyvältä. Varusteita voi hankkia myöhemminkin tarpeen mukaan, eri säille sopivat ja talveksi vaikka nastarenkaat pyörään. Juoksevat kulut ovat pieniä, vaikka harrastaisi pyöräilyä enemmänkin.

Moni voisi miettiä pyöräilyn hintaa vertaamalla sitä julkisten liikennevälineiden käytön kustannuksiin. Ja pyöräilystäkin saa vähentää verotuksessa matkakuluja. Hyvät käsineet, pyöräilyyn sopivat kengät ja sadeasu ovat pitkään kestäviä hankintoja, joissa kannattaa sijoittaa laatuun.

- Kertasijoituksena kulut voivat tuntua kalliilta, mutta kun miettii niiden kerrannaisvaikutusta, ei se olekaan niin paha. Oikeastaan kaikki maksaa. Eihän kukaan lähde kävelylläkään ilman säänmukaista vaatetusta. Eli jos verotuksessa julkisen liikenteen hyvitetävää omavastuu on se osa, joka ylittää 600 euroa ja vähennyksen enimmäismäärä on 7000 euroa vuodessa, niin noilla hinnoilla saa vaikka monta paria fillarin nastarenkaita!

Miten työnantajan pitäisi tukea työmatkaliikuntaa, eli ihan parasta hyötyliikuntaa ikinä! Nakarin mielestä Posti voisi hyvin tulla kuluissa vastaan, kuten tehdä sopimuksen johonkin ostopaikkaan, josta tehdyt hankinnat postilainen saisi tehdä esimerkiksi 20 % alennuksella. Sellainen etu kelpaisi Nakarille ja tulisi suoraan käyttäjän eduksi.

Postilla on kyllä kilometrikisansa, mutta ei siitä ole kuullut puhuttavan ainakaan kahvipöydissä! Se vähä tieto, mitä siitä löytyy, on Pointissa. On silti outoa, ettei työnantaja ole osannut käyttää ideaa paremmin hyödyksi jokapäiväisessä merkityksessä!

Myös Punainen Risti houkuttelee liikkeelle näin: <https://www.punainenristi.fi/ketjureaktio>

Kesä tulee! Kuka ehtii ensin ja ketkä lähtevät mukaan kilometrikisaan?

Helena Aarnio, Loke

Hyötyliikkuja itsekin ;-)

Lähde mukaan
Kilometrikisaan!
1.5.-22.9.2018

Joukkueemme on mukana
Kilometrikisassa 2018 nimellä

Joukkueemme osallistumiskoodi on

Ilmoittaudu mukaan osoitteessa www.kilometrikisa.fi

POSTIMIES, JOULUPUKKI JA KANSANEDUSTAJA
HAAKSIRIKKOUTUVAT AUTIOLLE SAARELLE ...

ONNEKSI ON PITKÄ LOMA.

MINULLA ON PITEMPI.

MITÄ TE PITKÄSTÄ TIEDÄTTE!

HIPA

Kohtuutta kansanedustajien eläkkeisiin

Sattumalta viikko sitten törmäsin koiraan ulkoiluttaessani ulkoministeri **Timo Soinin**, joka oli myös koiransa kanssa liikkeellä. Jostain kumman syystä puheemme lipsahti eläkkeisiin.

Kieltämättä Suomen eduskunta on avokätinen joidenkin etuuksien suhteen. Tavallisen pulliaisen eläke kertyy 1,5 % vuodessa, ja näin meillä Postissakin, koska se on yleinen käytäntö. Postin liikelaitostamisen myötä meidänkin eläkekertymä huononi virkamiesajoista, jolloin se oli 2 %/vuosi.

Kansanedustajilla kyseinen kertymä on 4,5 % ja palkka meikäläisiin verrattuna vähintään 2,5-kertainen. Edustaja kerryttää näin meikäläiseen verrattuna 10 vuodessa eläkkeen, johon meidän pitäisi näillä ansioilla tehdä töitä vähintään 70 vuotta täysipäiväisesti. Puhumattakaan nykyisistä keikka- ja osa-aikatyötä tekevistä. Tästä on hyvää huumoria jos pystyy.

Valtakunnansovittelija Minna Hellekin sai hommasta ilmeisesti tarpeekseen, koska siirtyi Teknologiateollisuuden työnantajaliiton palvelukseen.

Rakennusteollisuudessa on väännetty sopua melkoisen pitkään ja tuntuu, että vieläkin väännetään. Jos ovat työnantajien mielestä Rakennusliiton palkkavaatimukset yltiöpäisiä, niin väittäisin, että niin ovat myös työnantajan: sunnuntailisien poistaminen, vapaa vuokratyövoiman käyttö ja Kikyn käyttöönotto jälkikäteen, joitakin mainitakseni. Ikävä vain, että nämä asiat eivät ole mitään mätäkuun uutisia, vaan Valtakunnansovittelijan neuvottelupöydästä medialle julkistettuja tietoja.

Tsemppiä duunareille, sillä Sipilän ja muiden hallitusherrojen hyvällä myötävaikutuksella laeilla ja asetuksilla ei tunnu olevan paskapaperia suurempaa arvoa.

Kirjoitan tätä juttua alkavan vapunaaton kynnyksellä, joten on mukava seurata tulevia vappupuheita ja mahdollisia tukitoimia.

Hyvää ja rauhallista loman odottelua.

Mikko Poutanen, Pok

Urkurinunelmien ja nuoruudenseikkailujen jälkeen Aleksis Andersson

Aleksis Andersson suoritti siviilipalveluksensa autististen lasten parissa Rovaniemellä.

Ulkomaat vetivät puoleensa ja hän lähti vuodeksi Irlantiin, missä siivosi ja teki hotellivarauksia. Sieltä joksikin aikaa Kanadaan ja sitten takaisin Suomeen. Kaveri vinkkasi Postin työstä ja hän pääsi Logistiikkakeskukseen Vantaalle töihin.

Aleksis Andersson toimii noin 600 työntekijän pääluottamusmiehenä. Hänen alueeseensa kuuluvat Logistiikkakeskus, Ukomaan posti, sekä Veturitien ja Huurrekujan terminaalit.

- Fyysinen rasitus on postin työssä kovaa. Luisutyön jälkeen on niin väsynyt, poikki, ettei jaksa nauttia edes vapaa-ajasta. Työntekijä venyy, venyy ja venyy.

Näin Andersson kuvailee työtä Vantaan Voutilassa sijaitsevassa logistiikkakeskuksessa, jossa hän on työskennellyt monissa eri tehtävissä. Tutuksi

ovat tulleet pakettien lajittelu eri kuljetusyksiköihin kuten rullakoihin ja häkkeihin, luisutyö, laputukset ja ajohommat. Työsarkaa on kertynyt jo lähes 17 vuoden ajalta.

- Henkilöstöpolitiikan pitäisi palata siihen mitä oli ennen, että posti-työntekijää arvostetaan. Henkilöstön edustajana siitä tulee puhua koko ajan. Resursseja on liian vähän ja vuokratyövoiman käyttö eriarvoistaa työyhteisöä.

Helmikuusta alkaen, tuoreena pääluottamusmiehenä Aleksis Andersson on nyt päässyt keskittymään edunvalvontatyöhön. Kokemusta hänellä on jo ennestään, sillä hän ehti toimia viisi vuotta luottamusmiehenä ja työsuojelun varavaltuutettunakin lähes kolme vuotta.

Tavoitteena tukea muita luottamusmiehiä ja työntekijöitä

Andersson näkee tärkeänä sen, että pääluottamusmiehenä on perillä kokonaistilanteesta ja pystyy ennakoimaan asioita. - Työ vastaa hyvin sitä mitä ajattelin sen olevan. Päätoimisena luottamusmiehenä on aikaa opiskella niitä asioita, mitä työssä tarvitaan, keskittyä siihen. Voin tukea luottamusmiesorganisaatiota, luoda uutta neuvottelukulttuuria sopimiseen työnantajan kanssa ja kehittää toimintaa tekemällä työnantajalle erilaisia ehdotuksia.

- Eri asiat elävät omaa elämäänsä. On ongelmia, jotka voivat ratketa nopeasti. Tai kun tiedetään mitä halutaan, miten se tehdään ja asioista on sama näkemys. Minun tehtäväni on tietää mitä henkilöstö haluaa ja mikä heitä kismittää. Työni on sosiaalinen tehtävä.

Andersson pitää palaverit työnantajan kanssa aamulla ja päivällä, mutta pyrkii jäämään työhön myös iltavuoron aikaan, jotta tietää mikä tilanne

Andersson päätyi Postiin

on siellä.

Aamu alkaa kuitenkin aina sähköpostien lukemisella sillä sitä kautta hoidetaan myös paljon asioita.

- Pysin kuitenkin mieluummin keskustelemaan asioista naamatusten henkilöiden kanssa.

Siksi Andersson kiertääkin säännöllisesti kerran tai kahdesti viikossa eri toimipisteissä, myös Ulkomaan postissa Siipitiellä ja Veturitien terminaaliin. Heti työn alkutaipaleella Kiky-tuntien seurannassa paljastui, että Kiky-minuutteja oli teetetty liikaa joillakin työntekijöillä, mutta ne on jo saatu työnantajan kanssa sovittua.

Hyvät asiat ja käytännöt käyttöön työssä

- Kannattaa ottaa minuun yhteyttä. Haluan, että kynnyks on mahdollisimman matala.

Uusia hoidettavia tai ainakin työntekijöille tiedotettavia asioita tulee pääluottamusmiehen käsittelyyn kolmesta eri suunnasta: ammattiliitolta, työntekijöiltä ja työnantajalta. Outlookin sähköinen kalenteri täyttyy keskusteluista työnantajan ja -tekkijöiden kanssa, mutta myös PAUn liittovaltuuston kokouksista.

- Työnantajalla on parantamisen varaa sovittujen asioiden toteuttamisessa. Asiat tulisi hoitaa silloin kun ne on sovittu.

Ulkomaan tuotannossa henkilöstö otetaan huomioon jo suunnitteluvaiheessa ja asioita on mahdollista viedä eteenpäin, mikä on harvinaista tänä päivänä.

Jokaisessa toimipisteessä on erilainen dynamiikka. Anderssonin tavoit-

Aleksi Andersson on kahvifriikki. Tällä kertaa maistui Capuccino.

teena onkin tuoda hyviä asioita ja käytäntöjä eri toimipisteistä työhönsä. Pääluottamusmiehenä hänelle on tärkeintä tietää mitä henkilöstö haluaa. Itse työ on itsenäistä, mutta samalla kuitenkin kollektiivista siten, että henkilöstön tulee saada vaikuttaa.

Aleksi Andersson ennustaa, että posti menee seuraavaksi pörssiin ja voitollinen liiketoiminta myydään. Logistiikkakeskuksella ei ole hätää kun pakettimäärät ovat olleet nousussa, mutta työntekijöistä kannattaisi Anderssonin mielestä huolehtia hyvin.

”Minun tehtäväni on tietää mitä henkilöstö haluaa ja mikä heitä kismittää”.

Nimi:
Aleksi Oskari Andersson

Ikä: 39 v

Koulutus: Peruskoulu, lukio jäi kesken

Harrastukset:
- kitaran ja koskettimien soitto
- säveltäminen
- strategiapelit, kuten shakki ja Crable
- penkkiurheilu

Talon pienoismalli on Logistiikkakeskuksen ala-aulassa.

Aleksi Anderssonin aamu alkaa työpaikalla aina sähköpostien läpikäymisellä. Sitä kautta hän saa paljon tietoa ammattiliitosta ja työnantajalta. Paljon asioita hoidetaan myös sähköpostitse.

- Fiksuinta mitä työnantaja voisi tehdä on rekrytoida lisää vakituista henkilökuntaa, jolloin saataisiin sairaslomat vähenemään muutamassa vuodessa. Puskurityövoimana käytetään edelleen vuokratyövoimaa. Muistakaa ihmiset järjestäytyä!
- Näen työni ammattimaisuuden siinä, että asiat otetaan asioina. Ei pidä ottaa niitä henkilökohtaisesti vaikka olisi kuinka eri mieltä asiasta. On olemassa hyviä ja huonoja rutiineja. Eri ihmiset ja asiat pitää pystyä sovittamaan yhteen. Paljon on ajatustyötä tässä tehtävässä.

Terveisinä postityöntekijöille Andersson viestittää ajatuksensa toivosta.

- Älkää vaipuko apatiaan. Niin rankkaa kun jengillä onkin niin pitää vaan uskoa ja jaksaa. Haluaisin, että voisimme yhdessä kehittää toimintaa, olemmehan kaikki postityöntekijöitä. Minun tärkein tehtäväni on miettiä miten pystyn auttamaan jäsenistöä parhaiten.

Anne Kettunen

Visiot ja tosiot vastakkain

”Useimmilla on visio”, televisio. Puujalkavitsillä aloitin. No se on kuitenkin väline, jolla suomalaisiin koteihin maalailtaan suuria suunnitelmia. Monenlaista visiota meille tarjotaan. Esimerkiksi Suomen Olympiakomitealla on visio Suomesta parhaimpana Pohjoismaana urheilumenestyksessä. Kyllä **Paavo Nurmen** ajat ovat, en sano valitettavasti, takana päin.

Euroopan yhteisölläkin on visionsa: köyhyyden vähentäminen 20 miljoonalta ihmiseltä. Televisiossa nähdyn dokumentin perusteella tavoite lienee kaukana. Kerrottiin, että Euroopan tulevaisuutta arvioidaan köyhien aseman kautta.

Myös Postilla on visio: Paras työpaikka 2020. Sekin sisältää isoja tavoitteita. Kahden vuoden päästä voidaan esittää raportti toteutuneista asioista. Miten minusta tuntuu, että näissä on samoja piirteitä, ylioptimistisia toiveita?

Entäs ne tosiot? Mitä on työmme arkitodellisuus? Emme kurottele kuuseen, vaan esitämme pikemminkin vähimmäistoiveita. Henkilöstökyselyynkin vastaamme tavallisten arjen askareiden pohjalta, vaikka se mittaa sitoutumisen tasoa ja suorituksen mahdollistamista. Arkiasioihin viitaten, maaliskuussa saatiin toteutettua Ulkomaan postin sosiaalitoimen laajempi siivous.

Osastoilla on tehty työpaikkaselvityksiä. Näitä edelsi esikysely, johon vastattiin valitettavan laiskasti. Olisi ehkä kannattanut, mutta ”Mä en niin ku viitsi. Mua ei niin ku kiinnosta.”

Saapuvasta paketista purettiin toinen rullarata pois parempaan käyttöön. Tietokone olikin jo viety aiemmin. Sillä oli niin mukava tarkistaa väärinohjautuneiden kohdemaita. Esitin, että uusi tilastopiste sijoitettaisiin lähelle sitä paikkaa, missä se on aikoinaan ollut. Ei olisi vetoa siinä työpisteessä. Kyllä se pitäisi jotenkin saada rakennettua, ettei syntyisi saapuvalla arvolla eskaloitunutta tilannetta, jossa työntekijöiltä kysymättä tilastotyöpöytä työnnettiin takimmaisena oviaukon eteen.

”Siitä ei ole mitään vaaraa”, kuulemma. Ja takana käytävällä oleva hätäpoistumistiekin on kuulemma epävirallinen, asianmukaisista merkinnöistä huolimatta. Kuulen termin ensimmäistä kertaa. Jos ei nyt suoranaista vaaraa olisikaan, haittaa se merkittävästi iltavuoron työtä. Monta ihmistä tulee olemaan rullakkojen keskellä sumussa, ihan kuin neljän ruuhkassa. Esimiehen kanssa sovittiin väliaikaisratkaisuna siitä, että miten pöydät sijoitetaan, jonkinlaisena tulitaukona.

Puhuin aiemmin vähimmäistoiveista. Reitti 2/18 lehdesä **Marjo Pihlajaniemi** kirjoittaa näin: ”Kun olette valittaneet, se ei ole ollut yleensä työ vaan sen puitteet, liian vähän aikaa tehdä työnsä tai liian vähän resursseja.” Tätä se juuri on. Lasken resursseihin myös säälliset työvälineet. Toinen säällinen toive liittyy oheiseen kuvaan. Kyllä banaaninkuoret ja käytetty nenäliina pitäisi jaksaa heittää roskikseen.

Vielä pari asiaa. Pitkään on puhuttu mahdollisesta muutosta. Tuotantopäällikön mukaan Siipitielle suunnitellaan remontointia. Taidetaankin pysyä täällä. Ja sitten TOTU-kampanja. Jos ei siitä muuta työntekijä saa irti, niin luke ma käsiin tai sormiin tulleista vahingoista on puolet toteutuneista. Niin, että varotaan, mihin kädet työnnetään, eikä hosuta paljain käsin.

Risto Järvenpää
työsuojeluasiamies, **Ulk Siipitie**

Roskakori oli liian kaukana näiden eväiden syöjälle.

Vuosikokous vuosimallia 2018

Postin eläkeläiset tapasivat toisensa auditoriossa tuntia ennen vuosikokousta.

Pasilan osaston vuosikokous pidettiin maaliskuun alussa Hotelli Vantaassa koska paikkaan oli erinomaiset kulku- yhteydet. Kokoustilana toimi tilava Tulisuu-delma-sali.

PAU Pasilan osaston vuosikokous aloitettiin Postin eläkeläisten tilaisuudella, johon osallistui 40 henkilöä. Hotellilla oli samaan aikaan myös Hifi-messut, joka sekoitti vähän kuvioita, kun heillä oli lipunmyyntipaikka ensimmäisessä kerroksessa ja ihmiset jonottivat sinne ilmoittautuakseen Pasilan osaston kokoukseen.

Meidän ilmoittautumispisteemme sijaitsi toisessa kerroksessa. Ilmoittautuminen oli tärkeää, koska samalla sai osallistumiskupongin ruokailuun ja oikeuden äänestää ehdokkaita uuteen toimikuntaan. Työssä käyviä jäseniä tuli tilaisuuteen 140.

Jari Pellikka aloitti tilaisuuden puheellaan ja kokouksen puheenjohtajaksi valittiin **Topi Saksala**. Sitten valittiin uusi toimikunta. Ehdokkaita oli 20 Vantaan logistiikka-keskuksesta ja Helsingin postikeskuksesta: Helena Aarnio, Aleksii Andersson, Tom Englund, Jari Havunen, Eija Heikkilä, Pekka Herranen, Maarit Kuikka, Isto Kuusisto, Jarno Laamanen, Ali Lampi, Tatu Laurila, Jouko Luttinen, Sami Mäkinen, Marko Määttä, Erkki Pietiläinen, Merja Rauhavuori, Juha Salmen, Ilkka Silo, Tuula Syrjäläinen ja Pertti Touhonen.

Pidettiin äänestys ja ääntenlaskijat lähtivät laskemaan ääniä, minkä aikana kutsuvieraamme Posti- ja logistiikka-alan Unionista, **Esko Hietamies** piti puheen ajankoh- taisista asioista.

Kokouksessa käytiin läpi vielä talousosuus, jonka esitteli meille talousvastaava **Sami Mäkinen**.

Illan päätteeksi meillä oli vielä Yllätysesiiintyjä, Helsingin postikeskuksen oma poika räppäri, **Jyrise**. Esiintyminen alkoi myöhään koska Hifi-messut olivat vaatineet, että musiikkia ei saa kuulua ennen ilta kuutta. Ja kun piti aloittaa hotellin väki ehdotti esiintymistä vasta ruokailun jälkeen.

No vihdoinkin kun Jyrise sai shown käyntiin ihmiset olivat heti mukana ja tanssilattiakin täyttyi pikku hiljaa Jyrisen faneista ja tanssivista jäsenistä.

Suurkiitos kaikille osallistujille ja minua äänestäneille.

Teksti **Jari Havunen**,
toimikunnan jäsen, **Pok**
Kuvat ja kuvatekstit **Anne Kettunen**

Toimikuntavaalit 2018

	Äänimäärä
Tuula Syrjäläinen	49
Isto Kuusisto	48
Pertti Touhonen	43
Jouko Luttinen	39
Jari Havunen	38
Merja Rauhavuori	35
Helena Aarnio	33
Ilkka Silo	32
Varajäsenet	
Maarit Kuikka	31
Tom Englund	30
Aleksi Andersson	29
Ali Lampi	29

Mikko Poutanen palkittiin pitkästä ja ansiokkaasta työstään ammattiosaston hyväksi.

Yläkuva. Esko Hietaniemi kertoi ajankohtaisista asioista ja väänsi väliin vitsejä.

Alakuva. Jari Pellikalle ei löytynyt vastaehdokasta. Hän avasi kokouksen.

Jäseniä osallistui runsaasti vuosikokoukseen.

Viisautta Voutilan malliin vol. 68

Miltä sinusta tuntuisi jos esimiehesi käskisi sinun pitää turpasi kiinni. Ei varmaan kovin mukavalta, mutta näin tapahtuu meidän nenämme alla eikä kukaan tunnu voivan tehdä mitään.

Pelolla johtaminen on valitettava tosiasia myös Logistiikkakeskuksessa ja paljon lähempänä kuin moni osaa ajatella. Loken edunvalvojille on tullut runsaasti palautetta siitä miten yksi esimies kohtelee SOL :in työntekijöitä VDL -lajittelussa. Koska emme hyväksy kaltoinkohtelua olemme keskustelleet asiasta myös Loken johdon kanssa ja vaatineet toimenpiteitä asian korjaamiseksi.

Olen jopa henkilökohtaisesti käynyt juttelemassa kyseisen esimiehen kanssa, mutta tuloksettomasti. Näin ollen voisi ajatella, että näin saa siis tehdä. Mikä on työn tilaajan vastuu silloin kun tilaajayrityksessä työntekijöitä kohdellaan kaltoin. Lokessa se on se, että minulle sanotaan, että sinulla on suurin vaikutusmahdollisuus asiaan. Tällä tavalla pyritään siirtämään vastuu pois tilaajalta.

Nyt kysynkin niiltä Postin johtajilta jotka ehkä lukevat tämän artikkelin siellä Postintaipaleella, hyväksyttekö te sen, että Lokessa vuokratyöntekijöitä kohdellaan huonosti?

Jos mietit vastaustasi yli sekunnin, hyväksyt sen.

Muistan kuinka Loken työntekijöille sanottiin vuoden 2015 lakkosyöksynä, että vuokratyöntekijä tulee kohdella hyvin varoituksenkin uhalla. Nyt Posti tuntuu hiljaa hyväksyvän huonon kohtelun.

Mutta ei ole ruusuilla tanssimista meillä Lokessakaan. Ei liene kenellekään yllätys, että sairauspoissaoloprosenttimme on yhä liian korkea. Se mikä tästä tekee huolestuttavan on se, että Loken johto ei mielestäni edes yritä pitää työntekijöitä terveisinä töissä, vaan suorastaan pakottavat työntekijän valitsemaan sairausloman.

Olen yrittänyt keskustella tästä vuoropäälliköttemme **Juha Rauhaniemen** ja **Maiju Huttusen** kanssa. Rauhaniemi ymmärtää asian, mutta Huttunen ei. Turhauttavaa on erityisesti se, kun työnjohto ei ota tosissaan Työturvallisuuslakia tai edes sen henkeä.

Vielä surullisempaa on se, että kanssani ei voi jutella, kuten Huttunen minulle sanoi. Mitä muita keinoja on kuin puhua? Taas kerran koen, että Loke on menossa väärään suuntaan työhyvinvoinnin osalta.

Koen, että Loken johdolle ihmisten jaksaminen ei ole merkityksellinen asia. Meille työsuojeluun ja luottamusmiehille tulee viikoittain joku työntekijä kertomaan miten hänen kevennystään ei ole noudatettu tai siitä on syntynyt kiistaa kymppien kanssa.

Miksi näin pitää olla?

Sitä pohtikoon jokainen omalla tahollaan.

Työ ja masennus

Olen käsitellyt paljon masennustani tämän lehden palstoilla enkä nytkään malta olla pohdiskelematta teemaa, tällä kertaa työn ja masennuksen välistä yhteyttä.

Olen usein miettinyt, että mikä osuus työllä on siihen. Terapiassa käydessäni olen oppinut, että en ole sallinut itselleni vihan tunteita ja siten olen padonnut paljon asioita sisälleni. Olen oppinut, että turhautuminen on yksi vihan muodoista ja sitä koen työssäni usein kun asiat eivät mene eteenpäin tai toivotulla tavalla.

On mahdotonta sanoa kuinka paljon työ masentaa kun masennukseni vaihtelee päivittäin. On asioita, jotka masentavat ja joskus taas en masennu ollenkaan vaikka töissä olisi kuinka kipeitä tilanteita. Olen joskus todennut itselleni, että parasta ja huonointa tässä työssä ovat toiset ihmiset.

Harva teistä lukijoista tietää kuinka paljon olen tekemisissä mitä erilaisempien persoonien kanssa. Jotkut ovat vihaisia, jotkut turhautuneita ja jopa kyyneliäkin olen työssäni nähnyt. Voiko tällainen olla vaikuttamatta minuun? Kyllä se vaikuttaa.

Tahdon kaikille ihmisille hyvää, mutta en voi luvata että niin kävisi. Tätä taustaa vasten olen joutunut pohtimaan omia rajojani ja sitä mihin pystyn.

Tästäkin huolimatta pidän työstäni ja sitä kautta yritän oppia pitämään myös itsestäni.

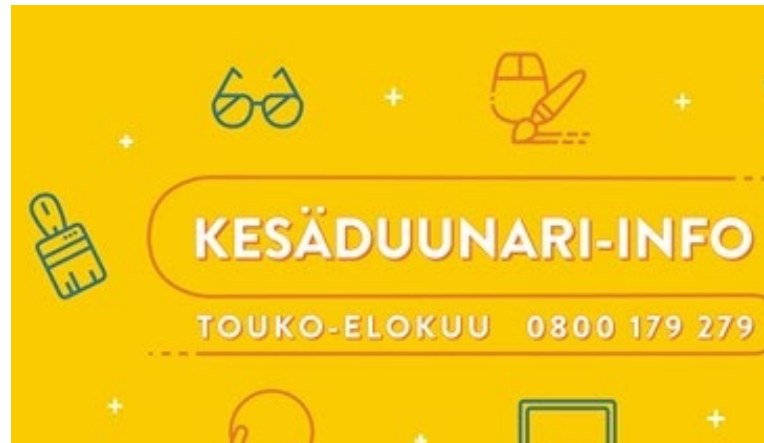
Kun olemme kartoittaneet terapeutti-
ni kanssa eri osia sisimmästäni, niin
olemme löytäneet turhautumisen ja pel-
lon. Pelko syntyy huolesta ja huoli
syntyy toisen ihmisen jaksamisesta.
Tämä pelko on minussa aito. Itsestä-
ni huolehtiminen ei ole ollut minulle
tärkeää. Tiedän, että tässä asiassa
minulla on vielä työsarkaa.
Sinäkin voit auttaa minua, jutellaan.

Mutta ei elämäni ole pelkkää tummien
pilvien tuijottamista. Kevät ja kesän
tulo vaikuttaa syvästi masennukseeni.
Valon lisääntyminen ja odotus kesälo-
masta kaikkine rientoineen tuo voimia.

En suunnittele lomaa liikaa etukäteen
vaan heittäydyn siihen avoimin mielin.
Tee sinäkin kesästäsi ikimuistoinen,
antaudu kesän vietäväksi. Sillä tämä
kesä ei koskaan enää palaa.

Jouni Kaiponen

työsuojeluvaltuutettu **Loke** ja **Ulk**

Ehdolla eduskuntaan - ja pääministeriksi - Keskustasta

Yrittäjän asialla

- lupaan ottaa köyhiltä, nuorilta, työttömiltä, opiskelijoilta ja kaikilta puolustuskyvyttömiltä
- lupaan ajaa rikkaiden ja yrittäjien etua ja pitää Hyvä veli-järjestelmän voimissaan
- lupaan heikentää koulutusta, yliopistolaitosta ja ympäristönsuojelua
- lupaan, että saan terveys- ja sosiaalipalvelut sekaisin ja katson, että yksityiset yrittäjät pärjäävät hyvin alalla

Mitä teet kun sattuu työtapaturma

Uusi Työtapaturma- ja ammattitautilaki(459/2015) tuli voimaan Suomessa vuoden 2016 alusta. Lakia sovelletaan tapaturmiin ja ammattitauteihin, jotka sattuivat 1.1.2016 tai sen jälkeen. Tätä ennen sattuneisiin tapauksiin sovelletaan vanhoja säädöksiä korvattavuuden ja korvausten osalta.

Sen sijaan uusia menettelytapoja sovelletaan sekä uusiin että vanhoihin vahinkotapahtumiin 1.1.2016 alkaen. Laista löytyy tarkemmat määritelmät siitä, että mitä korvataan ja mitkä ovat korvausten ajanjaksot. Laissa käytetään erilaisia määritelmiä, kuten työtapaturma työntekopaikan alueen ulkopuolella, työtapaturma työntekopaikan alueella tai itse työssä sattunut työtapaturma. Kirjoitan tässä jutussani työtapaturmista ja kuvailen alla mitä nämä käsitteet pitävät sisällään.

Työtapaturman määritelmä ja käsite

Pari kohtaa laista:

17 § Tapaturma

Tapaturmalla tarkoitetaan ulkoisesta tekijästä johtuvaa äkillistä ja odottamatonta tapahtumaa, joka aiheuttaa työntekijälle vamman tai sairauden.

18 § Muut tapaturman aiheuttamana pidettävät vammat ja sairaudet

Mitä tapaturmasta säädetään, sovelletaan myös:

- 1) hankauksen aiheuttamaan ihon hiertymään;
- 2) vammaan tai sairauteen, jonka on aiheuttanut syövyttävän aineen kosketus;
- 3) vammaan tai sairauteen, jonka on aiheuttanut kaasun, höyryn tai huurun hengittäminen;
- 4) paleltumaan, hypotermiaan, palovammaan ja lämpösairauteen, jonka on aiheuttanut tavanomaisesta poikkeava lämpöolosuhde;
- 5) säteilyn aiheuttamaan vammaan tai sairauteen; ja
- 6) vammaan tai sairauteen, jonka on aiheuttanut huomattava fyysikaalisen paineen vaihtelu.

Edellytyksenä on, että altistuminen 1. momentissa mainitulle tekijälle on tapahtunut vamman tai sairauden ilmaantumista edeltävänä enintään vuorokauden pituisena aikana eikä kysymys ole ammattitaudista.

Tapaturma työntekopaikan alueen ulkopuolella eli asunnon ja työpaikan välinen matka

Oikeuskäytännössä muodostuneen määritelmän mukaan työmatka on työntekijän säännöllisesti käyttämä reitti asunnolta työpaikalle ja takaisin. Oikeuskäytännön mukaan työmatka alkaa, kun työntekijä on sulkenut asuntonsa ulko-oven ja vastaavassa kohdassa se myös päättyy.

Säännölliseltä työmatkareitiltä poikkeamisen aikana sattuneet tapaturmat: johtuu lapsen viemisestä päivähoitoon tai päivittäisten ruokaostosten tekemisestä lähikaupassa, on vakuutusturvan katsottu olevan voimassa matkojen aikana, mutta HUOM! Ei päivähoitopaikan sisällä eikä kaupan tai ostoskeskuksen sisällä.

Työssä tapahtunut tapaturma on sattunut työnteon yhteydessä

Kerron tässä muutaman esimerkin avulla tämän määritelmän.

LSM -kirjekoneella loppuallasoton aikana siirrettiin rullakkoita toiselle lajittelukoneelle. Rullakkoa siirrettäessä käden ranne jäi rullakon ja metallisen tukipylyvään väliin aiheuttaen ruhjeen ja mustelman ranteeseen.

Manuaalilajittelussa istut tuoliin, jonka penkin osa rikkinäisenä kippaa sinut lattialle aiheuttaen käden murtumisen.

Toinen työntekijä paiskoi laatikon vahingoittuneen työntekijän takana olleeseen rullakkoon kolme eri kertaa.

Korva, jossa kuuloketta ei ollut, vahingoittui kolmannesta laatikon heitosta keskiosaan rullakon pohjalle aiheuttaen pysyvän kuulon heikkenemisen.

Trukilla ajaessa joutui tekemään äkkijarrutuksen jalkakulkijan tullessa häkkipinon takaa yllättäen eteen. Kuski löi päänsä trukin kehikkoon.

Tapaturma työntekopaikan alueella muussa toiminnassa kuin työtehtävää tehdessä

Ruokailu- ja virkistystauko, kahvitauko: esimerkiksi Eväsrepussa kävellessä liukastuu lattialle tippuneeseen salaattikastikkeeseen kaatuen lattialle ja loukaten polvensa. Työntekijän kävellessä rappusia ylös hän kiinnittää huomionsa hänelle huikkaavalle työkaverille kompastuen rappusissa irrallaan olevaan liukuesteeseen. Kaatuessaan hän loukkaa kätensä.

Kokoukset, kurssit ja koulutustilaisuudet: työntekijän järjestämissä työpaikan ulkopuolisissa työkokouksissa, kursseilla ja koulutustilaisuuksissa tai niihin liittyvillä

matkoilla sattuneet tapaturmat on yleensä korvattu työtapaturmina. Yleensä katsotaan työssä sattuneiksi tapaturmiksi tilaisuuden varsinaisen ohjelman, esimerkiksi koulutus alkaa klo 8:00 ja päättyy klo 16:00, mukaisessa toiminnassa sattuneet tapaturmat.

Esimerkiksi kävelet koulutuspaikasta suoraan hotellille ja kaadut loukaten itsesi, niin korvataan. Jos menet käymään pubissa koulutuksen jälkeen ja sen jälkeen kaadut hotellille mennessä, niin ei korvata.

Lääketieteellinen syy-yhteys ja tapaturman korvattavuus

Työntekijän on tehtävä tapaturmailmoitus esimiehelle välittömästi tapaturman satuttua, jolloin esimiehen on täytettävä se mahdollisimman pian. Meillä ilmoitukset menevät ensiksi tapaturma-asiainhoitajalle, joka toimittaa tehdyn ilmoituksen vakuutusyhtiöön 10 arkipäivän kuluessa.

Vakuutusyhtiön on annettava päätös viimeistään 30 vuorokauden kuluessa siitä, kun se on saanut kaikki korvauskäsittelyyn tarvittavat asiakirjat. Nykyisen lain mukaan enimmäiskäsittelyaika on kolme kuukautta.

Nykyään laissa työntekijän, loukkaantuneen on voitava näyttää toteen syy-yhteys eli työtapaturman sattuminen ja se onnistuu parhaiten, kun käy lääkärissä pienemästäkin työtapaturmasta heti samana tai seuraavana päivänä. Näin on helpompi lääkärinlausunnossa osoittaa vamman tai sairauden syntyneen juuri sattuneesta työtapaturmasta.

Kerro lääkärille tarkka kuvaus tapahtumasta ja mihin kaikkeen on sattunut kehossa. Ensimmäisellä lääkärin lausunnolla on merkitystä vakuutusyhtiön korvaukselle. Kannattaa tarkistaa lääkärin lausunto ja se, että poissaolotodistuksessa on ruksi työtapaturman kohdalla. Pyydä lausunnosta itsellesi kopio ja kannattaa ottaa kopio myös lääkärintodistuksesta itselle. Näitä tarvitaan silloin jos teet valituksen vakuutusyhtiön päätöksestä.

Vamman sairaanhoito ja lääkkeet

Kun menet lääkäriin, niin sairaanhoidoista korvataan aina ensimmäinen käynti lääkärissä ja lääkärin määräämä esimerkiksi vamman tutkimukseen tarvittava röntgenkuvaus. Jos menet uudelleen lääkäriin samasta vammasta, niin silloin kannattaa mainita lääkärille aikaisemmin sattuneesta työtapaturmasta.

Lääkärin läheteet konsultointia varten erikoislääkärille kuuluvat korvausten piiriin. Vakuutusyhtiön hoitomaksusitimus kannattaa varmistaa etukäteen seuraavissa asioissa, kuten jos saat läheteen magneettikuvaukseen tai lääkinnälliseen kuntoutukseen esimerkiksi fysikaaliseen hoitoon. Myös hoitoon liittyvät lääkkeet korvataan. Niistä lähetetään kuitit jälkikäteen vakuutusyhtiölle. Vahingoittuneelle korvataan hänen käytössään olleet tapaturman

yhteydessä esimerkiksi särkyneet silmälasit ja vaatteet. Jos joku asia askarruttaa vakuutusyhtiön päätöksessä tai jatkohoitoasioissa, niin kannattaa kysyä työpaikkasi työsuojeluvaltuutetulta tai työsuojeluasiamiehiltä.

Näin pyöräilykauden alkaessa pyöräilykypärä on halpa henkivakuutus!

Mukavaa loppukevättä.

Eija Heikkilä
yövuoron työsuojeluasiamies, Pok

Onko uranvaihto mahdollisuus parempaan elämään?

Mehiläisen lääkäri **Välimaa** sanoi jo useampi vuosi sitten, että minun kannattaa etsiä uutta työtä jostain muualta. Yritys oli kova siihen suuntaan vuoden 2015 joulukuussa, mutta en päässyt opiskelemaan lähihoitajaksi Lohjan Luksiaan koska en läpäissyt kolmen tunnin pääsykokeita. Vuorotteluvapaan, viisi kuukautta, pidin alkuvuodesta 2016.

Helmikuussa 2016 kävin testeissä ja minulla todettiin lukihäiriö. En ymmärrä helposti kaikkea lukemaani. Onneksi nyt on paperit tästä asiasta eikä enää tarvitse ihmetellä miksi ihmeessä en koskaan ole päässyt mistään psykologisista testeistä läpi elämäni aikana.

Joulukuusta 2017 lähtien olen pitänyt levy- ja leffakauppaa harrastuksena meidän kellarissa täällä Lohjan Virkkalassa. Olen myös kaksi kertaa ollut myymässä levyjä levymessuilla. ”Jannen levy- ja videokellari” on täyden palvelun ”liike” ja voin auttaa näissä asioissa. Tunnen myös kavereita jotka ovat vielä enemmän ”levybisneksessä” kiinni tällä hetkellä. Jos etsit jotain tiettyä vanhempaa elokuvaa tai musiikkia, LP- tai CD-muodossa, niin ota ihmeessä yhteyttä: jan.ekblad@welho.com.

Yritän auttaa asiassa parhaani mukaan. Minulta voit tilata myös myyntilistat samasta osoitteesta. Postauksiani voit seurata Facebook-ryhmissä: ”Jannen levy ja videokellari” ja ”Levykirppis Lohja”.

Jan Ekblad, Pok

Sää(s)tövimma

Postin harjoittama säästörumba ihmetyttää. On ihmetyttänyt jo pidempään. Säästökohteita haetaan tuotannon tasolla lähes kaikesta mahdollisesta, välillä mahdottomastakin. Mennään esimerkkeihin.

Tiistain jakelupäivä uudistusta, jossa tiistaisin ei enää jaeta yleispalveluvuorot piirissä olevia kirjeitä, perustellaan muun muassa säästöillä. Tämä uudistus johti myös Helsingin postikeskuksessa työvuoromuutoksiin ja -järjestelyihin siten, että suurin osa LSM- ja MSM-kirjelajittelukoneiden henkilöstöstä joutuu tekemään vakituista lauantaivuoroa joko aamu- tai iltavuorossa. MSM-koneilla pyörii myös sunnuntai vuoro.

Helsingin Postikeskuksessa on toiminut jo vuosia viikonloppuryhmä, jossa samat ihmiset ovat tehneet vakituisesti lauantaivuoroa ja siis viikonloppuisin töitä omasta halustaan. Olen kuulunut tähän porukkaan jo kahdeksan vuoden ajan. Nyt kuitenkin tämän uudistuksen myötä «pakotettiin» pääosin arkisin työskennelleet konetyöntekijät sorvaamaan joka lauantai.

Työntekijöillähän ei ilmeisesti ole elämää Postin ulkopuolella, ainakaan työnantajan mielestä. Tarkoitin sitä, että sosiaalinen perhe- ja vapaa-ajan elo saattaa kärsiä monilla tämän takia huomattavasti kun lauantaisinkin on painettava menemään viikosta toiseen. Saahan siitä enemmän rahallista korvausta, joka toki kompensoi haittoja. Tämä varmastikin tukee säästökampanjaa kun työn hinta kasvaa. Vapaa-aika ei silti ole aina korvattavissa rahan valtavalla voimalla.

Tämän jälkeen uunituoreena uudistuksena samalla osastolla yhdistellään sekvenssi- ja ties mitä -ajoja niin, että työ painottuu enemmän iltaan ja yöhön. Iltavuorot lisääntyvät ja aamuvuorot vähenevät arkisin. Ne, jotka ovat tehneet myös aamuvuoroja, ovat varmaankin erittäin mielissään kun pitää olla nykyistä useammin myös iltaisin passissa työpaikalla. Tämä ei tietenkään vaikuta niihin, jotka ovat aiemminkin tehneet pelkkää iltavuoroa arkisin, mutta ymmärrän täysin potutuksen heidän kohdallaan joiden iltavuorot lisääntyvät. Ja taas säästökampanja voimissaan, vai onko?

Postikeskuksessa tarkastellaan moduuleita työnantajan toimesta ja yritetään naapistaa kaikki ylimääräiset pois maksusta. Pitää olla kuitenkin riittävät näytöt ettei moduulia voi maksaa työntekijälle osittain tai täytenä. Maksettava kuitenkin on, jos henkilö tekee johonkin moduuliin oikeuttavaa erityistä työtehtävää. Eihän mitään ylimääräistä haluttaisi tietenkään maksaa mielellään työntekijälle, mutta niinhän se ei voi mennä. Pikkusummia nämäkin maksut ovat isommassa mittakaavassa.

Postikeskuksen säästökohteista epäilyttävimpänä taidan tällä hetkellä pitää työhansikkaiden tapausta. Haperoita ja käytössä reikiintyviä kangassormikkaita pitäisi käyttää useampia päiviä, kenties viikkoja. Omaan kokemukseeni nojaten, kyseiset tumput ovat useimmiten yhden työvuoron käsiineet, minkä jälkeen ne joutuvat jätteisiin. En ole koskaan vienyt niitä kotiin pesuun enkä vie. Oletettavasti nämä duunihanskat maksavat sentin per pari, joten tämä nyt on täysin naurettava säästökohde, jos se nyt on sellaiseksi luokiteltu.

Työnantaja päätti, että palkkanauhaa ei saa jatkossa kuin digitaalisessa muodossa Netpostiin, ellei työntekijä esitä pätevää syytä paperisen version tarpeeseen. No tämä vähän muuttui ja lopulta riittää kun ilmoittaa esimiehelle, että haluaa jatkossakin rätingin paperikirjeenä. Tässäkin taustalla säästökysymys ja ehkä ilmastokin. Aika erikoinen vaatimus pakottaa palkansaaja ottamaan vastaan palkkakuittinsa ainoastaan digitaalisena. Toki näin voi jokainen tehdä halutessaan. Mutta eihän kyseessä ole tasapuolinen kohtelu kaikkia kohtaan, jos väkisin pyritään tunkemaan palkkatieto saataville vain tikimuo- toon. Myöskään ilmastonmuutoksen estämisen kanssa Postin henkilöstön palkkakuiteilla ei ole mitään tekemistä.

Muistoissa on vielä pari vuotta sitten lanseerattu Postin pakettikopteri-innovaatio. TV-uutisia myöten näytettiin kun kopteria lennätettiin. Härveli lähetettiin yksi paketti mukanaan taivaalle. Sen koommin en ole kuullut aiheesta vai onko keksintö jo räjähtänyt palasiksi ilmojen teillä. Olisihan se mielenkiintoista tietää jälkikäteen minkälainen rahasumma upposi roottoreilla etenevään ilma-alukseen. Siinä eivät varmasti olleet säästötalkoot voimassa.

Missä muuten majoileekaan se lurjus joka kehitti ja pani täytöntöön idean pakettikopterista ja sai vielä varat siihen?

Palaanpa vielä pitkästä ajasta hetkeksi aiheeseen videokoodaus, josta olen kirjoittanut aiemminkin. Säästökohde sekin. Aihetta ei sovi unohtaa niin kauan kuin tämän työvaiheen toimintaa työstetään planeetan toisella laidalla. Kyseessä on siis MSM-lajittelukoneiden videokoodaus Filippiinien «paratiisisaarella». Vuosi sitten vaadin sitä palautettavaksi meille ilman kompromisseja ja vaadin edelleen. Kyse kun on törkyisestä puuhasta ja meidän omien työntekijöiden halveeramisesta. Edellisessä Reitti-lehdessä raportoitinkin mainiosti Filippiinien tilanteesta asian suhteen ja sikäläisten työntekijöiden oikeuksista. Kyse on kevyemmästä työtehtävästä, jota tarvitsemme täällä, emme pelkkää laatikoiden nostelua. Pitäisi olla joku laki ettei tämän kaltainen tilanne pääse toteutumaan ja jolla jotkut laitetaan vastuuseen teoistaan.

Tästä jatketaan kesälomille, minne itse kukin. Omalla kohdalla festaria, kotimaan matkailua, laadukkaiden oluiden maistelua, loikoilua ja viikon piipahdus äitini synnyinseudulle Etelä-Pohjanmaan Lehtimäelle, jossa vallitsee rauha ja luonnon äänet. Ei ylimääräisiä vapäntäviä ruutuja eikä liikenteen melua saati saastetta, ei kiirettä eikä stressiä. Olemista ja nauttimista, sitä se on. Työsähköposti ei avaudu koskaan loman aikana. Suosittelen vahvasti jokaiselle.

Lopuksi kiitän kaikkia jotka äänestivät ja tukivat näin minua vaalissa Pok:in varapääluottamusmieheksi. Valinta oli pienestä kiinni ja vastus kova. Tsemppiä **Pertti Touhoselle** tehtävään.

Jouko Luttinen
luottamusmies, Pok

PROJEKTEJA PUKKAA AINA VAAN

Muistaako kukaan enää näitä kaiken maailman projekteja, joita on ollut vuosien varrella? Niiden nimet ovat olleet ainakin mahtipontisia. Mutta onko niistä ollut hyötyä talolle? Ja onko niistä ollut hyötyä meille tavallisille työntekijöille?

Aloitetaan vaikkapa Pihlaja-hankeesta. Siinä oli ideana tutkia erilaisia kuormitustekijöitä ja arvioida työntekijöiden kuormittuneisuutta. Tutkittavina töinä olivat raskaan postin lajittelussa syöttötyö, luisutyö ja VK-työ. Arviointi tehtiin iltavuorosta, joka alkoi klo 14.30 ja päättyi klo 21.09. Työvuoron aikana oli kaksi 15 minuutin kahvitaukoa ja 30 min ruokatauko.

Tulokseksi saatiin, että työ ei ole kuormittavaa. Raskaan postin lajittelutyön keskimääräiseksi kuormitustekijäksi saatiin 1.9 Met. Kuormitustekijöiltään vastaavia töitä ovat

muun muassa poliisin, suutarin ja trukin kuljettajan työ Ainsworth ym. vuonna 2000. Testiä piti jatkaa myöhemmin mutta se jäi unholaan.

Entäs kuka muistaa TUPA-mallin? Sitä opiskeltiin parina lauuantaina ja sen piti olla hyvä. Joku saattaa muistaa systeemin. Oli laskettu joka osastolle omat läpäisy ja niitä oli neljä eri tasoa. Ensimmäisestä tasosta ei saanut mitään ja siitä kun kiivettiin tasoja ylöspäin, niin sitä enemmän sai tulospalkkaa. Tämä hanke loppui lyhyeen, kun joku osasto sai täydet tasot ja joku osasto ei mitään.

Sitten vaihdettiin TAPA-malliin, joka oli muuten samankaltainen kuin edellinen, mutta läpäisytaasot oli nostettu niin korkealle ettei kukaan enää saavuttanut ylittä eli neljättä tasoa, ja sitten oli vielä pisteytys asteikolla 1-10. Esimies-alainen- keskustelussa esimies oli arvioinut työntekijän työn laadun, jonka hän sitten kertoi tilaisuudessa. Jos tuli huonot pisteet niin sitä oli mahdollista korottaa seuraavaan keskusteluun mennessä esimiehen kirjaamalla laadunparantamisohjeilla. Tässäkin oli huono puoli eli se, että pisteytyspisteet olivat palkkasi henkilökohtainen osa. Onneksi tuokin malli kuopattiin sillä se sopi ainoastaan jakelun puolelle.

No sitten tulivat eettiset pelisäännöt. Yritys, joka osaa huolehtia henkilöstöstään ja viestiä selkeää henkilöstöpolitiikkaa, menestyy kiristyvillä työmarkkinoilla. Näihin kuuluivat henkinen työsuojelu ja puuttuminen häirintätapauksiin. Postikeskuksen henkilöstörakenne on muuttunut rajusti viime aikoina. Osa-aikaisen henkilöstön käyttö on kasvanut ja työnantaja on ennakkoluulottomasti palkannut maahanmuuttajatyövoimaa. Vuosittain toteutettavan Voice-kyselyn mukaan perusasiat ovat kunnossa.

Sitten tehtiin pelisäännöt ja eettistä ohjeistusta seurataan ja käytetään postikeskuksissa. Pelisääntöjen rakenne oli työn monipuolisuus, oikeus saada palautetta, oikeudenmukaisuus sekä häirintään ja syrjintään puuttuminen, koska jokaisella on oikeus olla töissä rauhassa. Eiköhän tämäkin ohjelma kadonnut aika nopeasti. Nyt SOL: in käyttö, jonka piti olla vain sairas- ja lomapiikkien ajan, on lisääntynyt voimakkaasti.

Viimeisin hanke oli tuo kuuluisa Lean, joka on muodostettu pääosin Toyota Production Systemsin periaatteiden pohjalta. Sanana Lean esiteltiin ensimmäisen kerran 1990-luvun myyntimenestyksessä, Womackin ja Jonesin kirjoittamassa kirjassa «The Machine That Changed the World. Kirja kertoo Toyotan menestyksestä ja autoteollisuuden muutoksista kohti Lean-tuotantoa ja esittelee viisi ydinkonseptia: Arvon määrittämisen perustuminen asiakkaan näkemykseen, Arvoketjun tunnistaminen ja kaiken arvoa tuottamattoman toiminnan poistaminen, Arvoketjun perustaminen asiakkaan tarpeisiin perustuvaan imuohjaukseen, Työntekijöiden osallistaminen kehittämiseen ja Toiminnan jatkuva kehittäminen.

Sitten se vaihtoi yllättäen nimekseen Virta-hanke. Aluksi oli ryhmä suunnittelijoita ja muutamia esimiehiä, jotka kiersivät taloa osastoittain. He tekivät havaintoja, joilla voitiin parantaa osastojen tavaravirran läpimenoa ja pyrkivät poistamaan turhat työtavat. Sitten jokainen osasto perusti oman Virta-teamin, joka kokoontui viikoittain. Ryhmät esittivät omia parantamishdotuksiaan vetäjien tekemien ehdotusten lisäksi. Teemit kävivät sitten työkohteissaan tekemässä näitä parannuksia ja siivoamassa paikkoja turhista tavaroista. Samalla alkoi teippaaminen. Jokainen paikka merkittiin erivärisillä teipeillä. Roskastioiden, rullakkokenttien, lääkekaappien, palosammuttimien ja varastoalueiden paikat. Teippiä meni kilometrittäin.

Kun tuli Postikeskuksen vastaanoton vuoro aloittaa tuo Virta niin ehdimme teipata alueemme, kokoontua noin viisi kertaa ja yhtäkkiä hanke vaan lopetettiin. Meilläkin jäi monta asiaa hoitamatta kun lakkautus iski.

Nyt alkoi moduulien tarkistustyö. Se ei varmaankaan jää kesken.

True detective sir Havu

Kari Tuomola esitteli Postin tulevia menopelejä helmikuussa PAUn talvipäivillä Porin Yyterissä.

Postinjakajien käyttöön tulevat uudet menopelit

Kevytkulkuvälineiden uudistushanke aloitettiin vuoden 2015 lopussa, jolloin uusille välineille asetettiin perusvaatimukset, kuten, että mitä tuotteita pitää pystyä jakamaan ja paljonko postia pitää mahtua kerralla mukaan välineeseen.

Esimerkiksi verkkokaupan luukku- ja laatikkojakelukoosten pienlähetyksen määrät ovat moninkertaistuneet, joten uusille kulkuvälineille asetettiin isommat tavaratilojen kokovaatimukset.

Vuonna 2016 etsittiin toimittajamarkkinoilta soveltuvia ratkaisuja ja niistä saatiin yli 40 tarjousta. Soveltuvimmat kulkuvälineet, joita oli noin 15 kpl lainattiin valmistajilta testattavaksi Postin menetelmälaboratoriossa.

Siellä testattiin muun muassa simuloitussa jakelutyössä välineiden jakeluominaisuuksia ja turvallisuustekijöitä.

Kovan karsinnan jälkeen parhaista ratkaisuista otettiin Postille yhdet kappaleet ja laitettiin todelliseen jakelukäyttötestiin. Testiä laajennettiin keväällä 2017 kattamaan yhden toimipaikan koko kalusto per välinetyyppi. Menestyksellisten testien jälkeen Posti on päättänyt alkaa hankkimaan muun muassa maxijakelukärryjä ja sähkörahtiskoottereita. Näitä tulee runsaasti lisää käyttöön vuoden 2018 keväällä ja kesäkuussa. Jakelun johto päättää pian sijoituspaikat, jonka jälkeen aloitetaan tiedottaminen sekä koulutukset ja perehdytykset uusien kulkuvälineiden käyttöönoton myötä.

Maxi-jakelukärry

Korvaa nykyiset pienet Asoma-manu- ja sähkökärryt kaupunkien ydinkeskustan kerrostalopakaluissa.

Malli: sveitsiläinen Kyburz eTrolley

Laajan testin paikka: HKI Lauttasaari

Ominaisuudet: lukittavat tavaratilat, sähköinen avain, pian myös kaukosäätöavain

Postikapasiteetti: 120kg
Nopeus: portaattomasti säädettävä 0-6 km/h, peruutus 1 km/h

Akku: 60 Ah: toimintamatka

15-35 km reitin mäkisyydestä ja kelistä riippuen
Nousukyky: 30 %
Esteenylityskyky: helppo 10 cm, kokenut käyttäjä 15 cm

Käyttäjälautteet lähes 20 postinjakajalta ovat olleet erittäin positiiviset koko testin ajan; nyt takana jo lähes 10 kk todellista päivittäistä jakelukäyttöä haastavassa kaupunkiympäristössä.

Tähän kärrymerkkiin saa järeäkuvioiset nastarenkaat talvikäyttöä varten. Ainoa kärrymerkki- ja -malli, jolla on pystytty toimimaan ”joten kuten” tämän talven pahimmissakin lumikeleissä.

Tähän kärrymalliin voi liittää perään seisonta-ajotason, jonka käyttö on sallittua myös jalkakäytävillä.
HUOM: seisonta-ajotason käyttö lyhentää toimintamatkaa, koska ajotason ja seisojan liikuttamisen voima otetaan tällöin akusta.

Sähkörahtiskootteri

Korvaa nykyiset kaksipyöräiset mopot ja polkupyöriä pientalovaltaisilla reiteillä.

Malli: sveitsiläinen Kyburz DXP5

Ominaisuudet: lukittavat tavaratilat, sähköinen avain, pian myös kaukosäätöavain

Laajan testin aloituspaikka: HKI Pihlajamäki-Viikki, nyt myös HKI Tilkka ja HKI Puistola

Postikapasiteetti: 270 kg; skootterin etuteline 30 kg, takatavaratila 90 kg, peräkärry 150 kg

Trafan ajoneuvoluokka: L2e kolmipyöräinen mopo
Enimmäisnopeus: 45 km/h

Ajokorttivaatimus: 1984 ja aikaisemmin syntyneet: ei korttivaatimusta

1985 ja sen jälkeen syntyneet: mopokortti, mp-kortti tai B-kortti

Akku 200 Ah: toimintamatka 60-120 km reitin mäkisyydestä ja kelistä riippuen

Nousukyky: 30 %

Skootterin takapäähän leveys metri; erittäin vakaa ajettava, erittäin pieni kaatumisriski.

Käyttäjälautteet lähes 20 postinjakajalta ovat olleet erittäin positiiviset koko testin ajan; nyt takana jo lähes 20 kk todellista päivittäistä jakelukäyttöä haastavassa kaupunkientalotaloalue -ympäristössä.

Ajoa jo noin 20.000 km: ei tapaturmia eikä yhtään teknistä ajon lopettavaa vikaantumista reitillä.

Skootteriin ja peräkärryyn laitetaan kaikkiin renkasiin nastat talvikäyttöä varten.

Pystytty toimimaan tyydyttävästi tämän talven pahimmissakin lumikeleissä.

Talviajovaruusteet: kypärä, talvijalkineet, mopoajakajan suojarpuke, kahvaviimasuojat, tarvittaessa jalka- ja lantioviimasuojat

Kesäajovaruusteet: kypärä, normaali jakelun säänmukainen työasu ja kengät

Polkupyörän peräkärry

Suunniteltu liitettäväksi polkupyöriin tasamaa- ja pienimäkisillä reiteillä.

Edelleen testivaiheessa.

Laajan testin aloituspaikka: HKI Lauttasaari, testi laajeni maaliskuussa 2018 myös Satakuntaan

Sähköpolkupyörään liitettävä peräkärry

Tavarakapasiteetti: noin 50 kg riippuen paljon reitin mäkisyydestä.

Tavaratilan sisämitta: 600mm x 800mm, johon mahtuu ”neljä sinistä laatikkoa”
Oma itsenäinen jarrujärjestelmä.

Testauksen aikana parannettu muun muassa peruuttamisen toimivuutta sekä tavaratilan kannen ja lukon toimivuutta.

Tämän välineen testaaminen on jakanut voimakkaasti mielipiteitä, koska se vaatii selkeästi muutosta polkupyörän ajotyylisiin. Muutos on saman tyyppinen kuin henkilöauto versus henkilöauto ja peräkärry.

Kari Tuomola

Kuva **Anne Kettunen**

Juna nimeltä Helsingin postikeskus

Elämä on kuin junalla matkustamista, pysäkkeineen, tapatumineen, vaikeuksineen. Syntyessämme nousemme junaan ja tapaamme vanhempamme. Luulemme, että he matkustavat aina vierellämme. Mutta jollakin pysäkillä he jäävät pois ja jättävät meidät yksin. Samalla tavalla meille tärkeät ihmiset, siskot, veljet, lapset, ystävät, työkaverit tai elämämme rakkaus jäävät pois pysäkillä ja jättävät elämäämme tyhjän paikan; joskus lopullisesti. Toiset taas jatkavat matkaansa niin huomauttamatta ettemme edes tajua heidän lähteneen.

Matkamme on täynnä iloa, surua, pettymyksiä, elämyksiä, odotusta ja hyvästijättöjä.

Hyvän matkan eväät ovat hyvät ihmissuhteet kaikkien matkustajien kanssa ja että annamme meistä kaikki ne hyvät puolet, joita jokaisesta meistä löytyy.

Suuri mysteeri meille on se, että emme tiedä millä pysäkillä jäämme pois. Sen vuoksi meidän pitäisi elää parhaimmalla mahdollisella tavalla rakastaen, anteeksi antaen ja tuoden toisille hyvää. Niin, että kun on aika jättää juna ja paikkamme tyhjenee, jätämme hyviä muistoja niille, jotka vielä jatkavat matkaansa elämän junassa.

Näin kirjoitin Pasilliin 3/2015 ollessani työsuojeluasiamiehenä ja se on edelleen ja aina ajankohtainen, sillä pois meneviä ihmisiä meillä on ollut ja tulee olemaan, kuka sitten lähtee mistäkin syystä.

MSM:n työn muutokset Jakopäivä uudistuksen myötä ovat aiheuttaneet monelle viikonlopputyön vuoksi paljon järjestelyjä; perhe-elämän ja vapaa-ajan yhteensovittamista. Toki on niitäkin, joille viikonlopputyö käy ja onhan siitä saanut vähän lisäansioita, mikä ei kuitenkaan korvaa menetettyä vapaa-aikaa.

Niputuksen osalta on myös tullut paljon palautetta jakamisesta. Sielläkään eivät resurssit ole kohdallaan kun vuokratyöntekijöiden tarve on päivittäistä. Ja kun heitäkään ei aina ole riittävästi, joutuvat työntekijät mainosten laadusta riippuen syöttelemään kahtakin syöttöä ja tämä jos mikä uuvuttaa ja kuormittaa. Työnkiertona honkkarit siirtyi Niputuksen alaisuuteen, mikä ei ole kaikkien työntekijöiden mielestä hyvä ratkaisu. Toisten mielestä taas raskaan ja kuormittavan niputustyön vastapainona se on ollut hyvä, jos sinne vain pääsisi useammin. Vuokratyöntekijät ovat senkin työn saaneet itselleen.

Minulle vuokratyön käytön syyt ovat epäselviä. Meillä on heitä paljon, ja varsinkin kun vuokratyöntekijät työskentelevät pidemmän aikaa yrityksen normaalissa työssä vakinaisten työntekijöiden rinnalla ja saman työnjohdon alaisena. Vuokratyöntekijät ovat myös saaneet monet kevyemmät työt itselleen, vaikka täällä olisi tarve siihen, että kevyemmät työtehtävät kohdistuisivat meidän vajaakuntoisille työntekijöille, jotta he voisivat jatkaa työuriaan pitempään. Tuntuu, että vajaakuntoisesta työntekijästä pitäisi päästä eroon, vaikka monet ovat tehneet pitkän uran Postissa eivätkä ole välttyneet vaivoiltaan. Silti haluavat tehdä töitä vaikka vähän kevyemmin.

Euroopan Työterveys- ja turvallisuusviraston yhteenvedossa mainitaan, että Tuki- ja liikuntaelinsairaudet, TULE-sairaudet, ovat EU:n yleisin työperäinen vaiva. Neljäsosa EU:n eli 27 jäsenvaltion työntekijöistä kärsii selkävivoista ja lähes neljäsosa lihassärystä. TULE-sairaudet ovat merkittävä huolenaihe, sillä ne vaikuttavat yksittäisten työntekijöiden terveyteen.

TULE-sairauksien torjunta tarkoittaa tarttumista toimeen työpaikoilla. Ensinnäkin on toteutettava ennaltaehkäiseviä toimia. Haasteena on ylläpitää niiden työntekijöiden työkykyä, jotka jo kärsivät TULE-sairauksista, pitää heidät töissä ja tarvittaessa sopeuttaa heidät työpaikalle uudelleen.

Työnantajalla ei ole halukkuutta tarjota kevyempiä töitä työntekijöille, jotka ikänsä ja työuransa saatossa eivät ole enää niin hyväkuntoisia kuin nuorena. Tehokkuutta on koko ajan kiristetty eikä huomioida sitä, että meillä on paljon nuorempiakin työntekijöitä, jotka kokevat työn raskauden ja kiireen uuvuttavan myös heitä.

Osallistava toimintamalli, jossa työntekijät ovat mukana muutosprosessissa, voi parantaa onnistumismahdollisuuksia. Tämä vain ei toteudu riittävästi meillä.

Myös Manun yövuoron tulospalkkaus-pilotti on koettu epätasa-arvoiseksi, sillä siinä ei huomioida työntekijöiden erilaisia voimavaroja. Kaikilla ei ikänsä, ja tai terveytensä puolesta ole riittäviä edellytyksiä saavuttaa tavoitteita. On päivänselvää, että kun ikää tulee, kaikki enemmän tai vähemmän hidastuu. Näkö huononee ja palautuminen hidastuu varsinkin yövuorossa, joka on jo itsessään kuor-

mittava. Työtahti ei ole enää sama kuin oli kymmenen tai viisi vuotta sitten kun olimme nuorempia ja tämä tulisi myös työnantajan ottaa huomioon. Me kaikki väijäämättä vanhenemme koko organisaatiossa.

Tulee myös huomioida, että työolosuhteet ovat kunnossa, työvälaineitä on riittävästi, ja ne toimivat. Siihen kuuluvat myös asianmukaiset työtuolit, hyvä valaistus ABC-hyllyissä ja muuallakin sekä sähköiset työpöydät siellä missä on tarvetta näin esimerkkeinä. Riittävällä tauottamisella työtä voidaan keventää jos se ei teknisin toimin onnistu. Nämä luovat osaltaan hyvää jaksamista ja sujuvuutta työhön, jos sitä vielä jaksaa tehdä.

Nämä aiemmin kertamani asiat ovat vasta osa ongelmaa, joka ei herkästi näy heti edes työn tekemisessä. Tuo asia saa minut huolestumaan oikein todella. Työntekijöiden paha olo alkaa näkyä myös työilmapiirissä ongelmina, joita on alkanut esiintymään työntekijöiden välillä enenevässä määrin. Jokaisen kanssa tulisi voida olla ja tehdä työtä.

Viime vuoden aikana on kuitenkin noussut esiin useita tapauksia, joissa työntekijät kokevat epäasiallista kohtelua työtovereiltaan ja näin on jatkunut vuosikautia. On esiintynyt sanailua, selän takana puhumisia, kuka saa tehdä ja mitä, kuka on oikeassa ja kuka väärässä, miksi toisella on näin tai noin ja minulla ei.

Työpaikkakiusaaminen voi ilmetä eri muodoissa: ilmeinä, eleinä, sanoina tai tekoina. Se on huonoa työkäyttämistä: mykkäkoulua, ivallisia kommentteja, eristämistä, mustamaalaamista, mielenterveyden kyseenalaistamista, piikittelyä, hyökkäämistä, nöyryyttämistä ja muuta käyttämistä, joka haittaa työn tekemistä. Sen kohteena olevan henkilön elämä ja elämänilo voi muuttua pysyvästi. Kateuttakin esiintyy koska oletetaan, että toisella on joku paremmin kuin itsellään.

Loppujen lopuksi uskon, että kellään ei ole sen paremmin vaan oletetaan näin olevan. Tämän kaltaisista asioista ei kenenkään tulisi kärsiä ja tuntea oloaan kurjaksi.

Meillä on myös paljon ulkomaalaistaustaisia. Heitäkin tulee kohdella asiallisesti vaikka oma mielipide olisi mikä vain. Elämme tätä päivää ja ulkomaalaistaustaisillakin on oma paikkansa työelämässä. Meidän tulee pystyä tekemään töitä niin, että yhteistyö ja vuorovaikutus sujuvat niin heidän kuin meidän kesken. Aina näin ei ole ja silloin näihin tulee myös työnantajan puuttua. Minun toiveeni olisi että tämän kaltaisiin kurjiin asioihin ei tarvitsisi kenenkään puuttua. Opitaan avoimuutta. Jos kommunikaatio on suoraa työpaikalla on jatkossakin helpompi tuoda esiin eriäviä mielipiteitä – ja etsiä yhdessä ratkaisuja.

Johtuvatko työyhteisön ongelmat siitä, että työyhteisön peruspilarit ja perustehtävä eivät ole kunnossa eli johtajuus on kateissa? Työnantajan mukaan meillä on asiat hyvin, mutta työntekijöiden työssä jaksaminen, työilmapiiri, toistuvat esimiesvaihdokset, työntekijöiden työn sisältöön vaikuttamisen poistaminen ovat niin sanottuja

psykososiaalisia kuormitustekijöitä: organisaation, työn johtamisen ja suunnittelun, työjärjestelyjen ja -ympäristön, työtehtävän, työyhteisön ja vuorovaikutuksen ominaisuuksia tai piirteitä, jotka vaikuttavat ihmiseen.

Ne kuormittavat siitä huolimatta kuka on tekijänä, myös esimiehiä. Työturvallisuuslaki (738/2002) velvoittaa työnantajaa puuttumaan haitallisen työkuormituksen tilanteisiin. Työnantajan tulee jatkuvasti arvioida näitä tekijöitä työpaikalla, ja hyvä olisi jos jo ennen kuin mitään suunnitelmaa tai pilottia aletaan toteuttaa.

Kevät on tullut, kesä ja lomat odottavat. Ensimmäinen painonhallintaryhmä saatiin järjestettyä ja yllättävää onkin ollut, että emme laihduta vaan opettelemme niin sanottuja uusia toimintatapoja eli muutamme tottumuksiamme. Tavoitteena oli, että olisi ollut vielä toinenkin ryhmä, mutta siihen ei saatu tarpeellista määrää työntekijöitä pikaisella aikataululla. Tarkoitus on kuitenkin, että sellainen järjestetään syksyllä niille, jotka eivät ensimmäiseen mahtuneet mukaan ja muillekin. Siitä viestitään lisää lomien jälkeen.

Toivottavasti tuleva kesä on lämmin ja aurinkoinen sekä lomatoiveet olisivat jokaisella haluamanaan ajankohtana. Itse vietän lomani parin viikon pätkissä, joten minut tavoittaa työmaalta. Työt kuitenkin jatkuvat Pokissakin ja kesätyöntekijät tulevat auttamaan ja helpottamaan työntekoamme. Otetaan heidät hyvin vastaan auttamalla ja opastamalla, sillä työpaikkamme voi olla monellekin nuorelle ensimmäinen. Varmaan jokainen muistaa miltä silloin tuntui, kun aloitit ensimmäistä kertaa työn Postissa tai jossain muussa yrityksessä.

Kesätyöntekijät tulee perehdyttää työhön. Toivonkin, että te kokeneet työntekijät ohjaatte ja neuvotte uusia nuoria kesätyöntekijöitä tekemään työn turvallisesti. Nuorilta puuttuu se työelämän kokemus eikä silloin aina tiedetä tai muisteta kaikkea, vaikka niistä olisi opastuksen yhteydessä sanottu. Kokemus opettaa.

Toivotan kaikille oikein hyvää kesää ja toivon, että kukaan ei pahoita mieltään kirjoituksestani, sillä sen on tarkoitus herättää miettimään miten voimme itse jokainen omalta osaltamme käyttäytyä.

Tuula Syrjäläinen
työsuojeluvaultutettu, Pok

Kuva Pixabay.com

Kevät on alkanut Kotiharjun päällä

Tirlirlei, mä tuskinpa häiritseen, kun hienoisen tauon jälkeen yritän viihdyttää ja kiihdyttää teitä lukijoita niin Kikkaa kuin M.A.:ta aluksi lainaillen. Lainaaminen on kivaa, varsinkin jos ei ole aikomustakaan palauttaa juttuja.

Mutta eteenpäin! Olen huomannut sen ikävän puolen niin maailmantapahtumissa kuin poliittisissa kommentteissakin, että kun tämäkin kirjoitus mahdollisesti joskus ilmestyy, niin kukaan ei enää muista mistä oli kyse, jos asia alun perin edes kiinnosti. Siispä aiheiden tulee olla sopivan leväperäisiä ja vitsien samoin. Eli iloitellaan vaikka aluksi keväästä, kuten otsikon laulu.

Kevät alkaa siitä hetkestä, kun muistat, ettei sinulla olekaan savulaseja olohuoneessa. Ja kohdat mihin hiukan yskivä auringonsäde ikkunan läpi osuu, muistuttavat länkkärifilmien erämaatuulen tuivertamaa pikkukaupunkia. Tässä vaiheessa useimmat saavat jonkinlaisen hermoromahduksen.

Osa reagoi lähtemällä ulos luontoon ja/tai terassille. Osa taas aloittaa raivokkaan viidakkosodan talven aikana pesiytynyttä villakoira- ja pölypupuarmadaa vastaan. Muutamista voitoista huolimatta tämä on tuomittu päättymään samoin kuin jenkkien operaatio Vietnamissa.

Kevään askareisiin kuuluu muutenkin taistelu heräävää luontoa vastaan ja epätoivoisia toimia kaikenlaisten kasvien manipulointiin haluttuun suuntaan. Siemenet yritetään saada itämään, rikkaruohot halutaan tukahduttaa, tuhoeläimet nitistää ja ruokatarvikkeet saada säilymään edes tunnin jääkaapin ulkopuolella. Perunat tuntuvat työntävän ituja jo ennen kuin ne saa hilattua kaupasta kotiin!

Vaikka se saattaa aiheuttaa joissakin kateutta, niin minulla ja vaimokullallani on hiukan koirankoppia isompi mökki tuolla Pitäjänmäellä ja siinä on maatakin enemmän kuin keskiverrossa parvekkeen kukkalaatikossa.

Olemme jo ennen toukokuun alkua keränneet tontin nurkista toistasataa etanaa. Sitä ei tahdo uskoa todeksi. Tuntuu kuin olisi koko tontin peittämä etanamatto. Ja mikä tahansa tallominen ei auta; se kuulemma vain tekee loput etanat lihavammiksi ja hedelmällisemmiksi! Ne on tapettava esimerkiksi kiehuvalle vedelle. Yök.

Ja kun on toipunut siitä että tönö on tipahtanut toiselta laidaltaan näkyvästi maan sisään ja toiselta vääntynyt vinoon, alkavat kesän rempat ja muut kunnostukset. Kaikki mikä on puuta on notkollaan ja tai puoliksi irti; kaikki mikä on rautaa on ruostunut; kaikki mikä on kumia tai muovia on kokenut metamorfoosin, ja muuttunut yleensä käyttökelvottomaksi. Hiirenpapanoita löytyy paikoista, joihin ei yksinkertaisesti ole mitään aukkoa.

Kun olemme saaneet jonkinlaisen otteen tilanteesta ja itkeneet pakolliset itkut, alamme odottaa kesävierailijoita, jotka ihastelevat paikkaa ja toteavat sen tapaista kuin että ”Mikäs teillä täällä on ollessa, grillaillessa ja riippumatossa makoillen.”

Vanhojen liitto puolustaa meitä

Kun aikanaan - vuonna saviruukku - tulen posttiin töihin ja vajaan vuoden päästä siitä löysin itseni täältä Ilmalan kulmilta, ei mennyt montaa viikkoa, kun jo silloinen luottiamusmies läähätti perässäni vaatien lujasti mutta ystävällisesti minua liittymään Postiliittoon, joksi sitä noina johdonmukaisina aikoina vielä kutsuttiin. Sanoin sen kummemmin empimättä ”Tahdon”, ja samalla yhteisellä tiellä olemme vieläkin.

Rosoja on tietenkin näin pitkässä yhteiselossa ollut. Esimerkiksi 80-luvulla liiton puheenjohtaja Pertti Jyrkinen ensin jätti antamatta tukensa Postin virkamiesten lakolle. Ja kun tätä jonkun aikaa ihmeteltiin kävi ilmi, että tuleva Posti- ja telelaitoksen pääjohtaja Pekka Vennamo oli tarjonnut miekkoselle hommia, joihin tämä

siirtyi 1991. Tämä lienee aiheuttanut niin liiton jäsenissä kuin luottamushenkilöissäkin aikamoista parranpäriinää.

Olin itse lakon aikoihin Postivaunupiirissä matkahommissa, ja koska vaunussa työskenteli myös virkamiehiä, joiden tehtäviin kuului muun muassa hoitaa arvoposti, löivät lakon laineet aika mielenkiintoisella tavalla sinnekin. Kun virkamiehet menivät lakkoon, me tavalliset postimehet menimme täydellä palkalla kotiin odottamaan vaunujen liikkumista. Koska olimme oma niin sanottu piiri, ei meitä voinut siirtää muualle ilman kahden viikon varoaikaa, joten me pyörittelimme peukaloitamme väsyksiin asti seuraavien viiden viikon ajan. Pistäkää paremmaksi, klopit!

Mutta kaiken kaikkiaan tulee muistaa ainakin seuraavat tosiasiat: ilman liittoja meillä ei olisi lauantaivapaita, ei työaikalakia, ei haittakorvauksia, ei lomiamia eikä lomarahoja, ei edes jotenkin maailman menoa seuraavia palkankorotuksia. Me olisimme orjia ilman niitä. Ei mikään puolue, ei edes vasemmisto, seiso meidän ja voittoa tavoittelevan työnantajan välissä. Vain liitot hoitavat tätä tehtävää.

Nyt kun asiat ovat olleet näennäisesti hyvin jo vuosia, on varsinkin työelämässä vähemmän aikaa olleiden joukossa syntynyt kuvitelma, että nämä hommelit voisi individualistisesti hoitaa kotiin, jättäytyä pois esimerkiksi ulomarsseista ja pistelakoista, tehdä ylitöitä vaikka on liiton julistama kielto jne. ja ylipäättään pelata omaan pussiin. Ja silti Ay-liikkeen aikanaan taistelemat edut säilyttäen.

Vaikka Kokoomuskin on julistautunut työväen puolueeksi, ja uskotellut kampanjoissaan että vastakkainasettelun aika olisi ohitse, niin kyllä ainoat todellisuudessa meidän puolta ajavat istuvat näissä vanhanaikaisiksi ja kehitystä hidastaviksi väitetyissä ammattiliitoissa. Ja me heidät sinne olemme valinneet ja me heidän palkkansa maksamme. Asiat vain tuppaaavat unohtumaan hektisen arjen ja some-pyöriksen lomassa.

Viimeisissä neuvotteluissa työnantaja on halunnut viedä lähes kaiken mikä on neuvottelemalla ja työtaisteluilla saavutettu viimeisen sadan vuoden aikana. Nykyinen maan hallitus tukee taloutta antamalla siihen vapaat kädet. Jos me emme nyt tue liittoa sen pyrkimyksissä, olemme vaarassa muuttua b-duunareiksi, joiden valveillaolotunnit eivät riitä elatuksen ansaitsemiseen.

Posti on kuolemattomien ajatusten hautausmaa

Teoriani on, että muualta poistetut tuiki turhat säännöt ja määräykset on päätetty loppusijoittaa tänne meidän postikeskukseemme. Mikään muu ei selitä viimeaikaisia työnantajan toimia. Niin pientä kulmaa tai mutkaa ei löydykään, ettei siihen olisi laitettu suoja-tietä ja paria kieltoa kulkea muualta, yleensä luontevampaa väylää pitkin. Meillä hiukan liioittelevaksi tarkoitettu sanonta ”Parempi virsta väärää, kuin vaaksa vaaraa!” on muuttunut lihaksi ja realismiksi.

Tämänhetkinen turvallisuusajattelu miljöössämme lähtee muutenkin siltä linjalta, että jos nämä kukkahattutädit ja -sedät saisivat päättää, olisi meillä kotona sängyissä turvavyöt ja kävelylenkeillä kypärät. Tämä antaisi aiheutta kuvitelmaan, että tässä on kyse ennen kaikkea meidän duunareiden suojelemisesta ja hyvinvoinnista. Mutta paljon synkempikin skenaario vastaa tosiasioita.

Meitä on yhä selvemmin estetty ajattelemasta itsemmissään kuviteltavissa olevassa tilanteessa, oli se sitten työtehtävä tai siirtyminen paikasta toiseen. Ajan täyttää, paitsi yhä puuduttavammiksi ja raskaammiksi muuttuvat tehtävät, niin myös loputon päällekkäisten tilastojen ylösmerkintä.

Alun pitäen uskoin näitä vain kierrätetyiksi 80-luvun ideoiksi, ja kokemattoman johtajan ”visioiksi”. Mutta tietäen Sipilän porukan päämäärän muurahaisyhteiskunnasta, jossa valtiontalous ajaa yksilön talouden ja hyvinvoinnin yli kaikissa tilanteissa. Paitsi jos on rikas työnantaja, niin tällä selvästi valmistellaan tilaa, jossa me passiiviset pahvit toimimme kuin robotit ikään.

Ja kaikki mikä ei ole erikseen sallittua, on kiellettyä. Silloin on helppo ujuttaa mitä tahansa soopaa työhömmee, ja pienikin poikkeaminen rangaistaan varoituksilla ja heti kohta potkuilla. Ja hyvin pian meidät voidaan korvata ammatti- ja kielitaidottomilla alipalkatuilla reppanoilla, joilla ei ole alun pitäenkään ollut vaihtoehtoja. Meillä kuitenkin vielä on, kuten edellisessä Vanhojen liitto-osiossa kerroin.

Kesää kohti synkistä mietteistä huolimatta.

Tervehtien

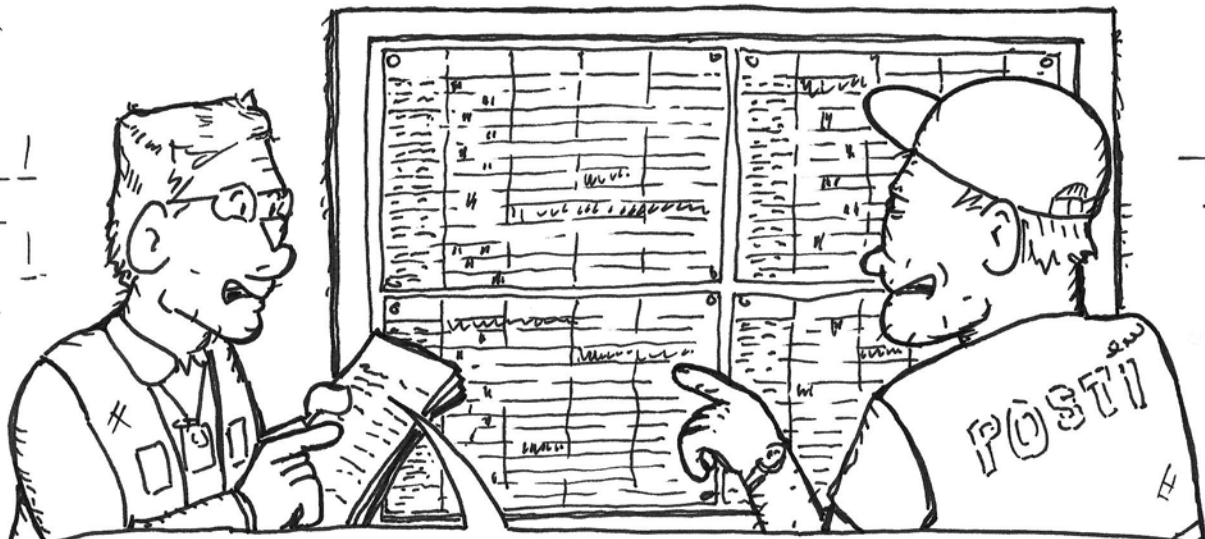
R.T. butanyway57@hotmail.com

Toimikunnan jäseniä yhteispotretissa.

Vas. Jari Pellikka, Pertti Touhonen, Isto Kuusisto, Helena Aarnio, Ilkka Silo, Maarit Kuikka, Merja Rauhavuori, Jouni Luttinen, Tuula Syrjäläinen, Ali Lampi, Tom Engvall, Alekski Andersson ja Jari Havunen

JOTKUT FIRMAT KÄYTTÄVÄT
TEKOÄLYÄ VUOROJEN OPTIMOINTIIN.

EI TÄÄLLÄKÄÄN AITOA KÄYTETÄ.

JÄSENTIETOJEN MUUTOSILMOITUS

Lähetä kirjekuoressa alla olevaan osoitteeseen tai sähköpostilla ilkka.silo@posti.com

PAU:N PASILAN OSASTO RY
JÄSENSIHTTEERI
PL 925, Postintaival 9
00231 HELSINKI

Ilmoitus PAU :n jäsenrekisteriin eläkkeelle siirtymisestä tai jäsenmaksun keskeytyksestä

Nimi _____

Osoite _____

Älidinkieli () Suomi () Ruotsi () Muu, mikä?

Puhelin/sähköpostiosoite _____

OSOITTEENMUUTOS

Vanha osoite _____

Uusi osoite _____

Uusi osoite on voimassa _____ alkaen.

JÄSENMAKSUN KESKEYTYS

keskeytys on voimassa ____/____/20____ - ____/____/20____

Keskeytyksen syy, merkitse x oikeaan kohtaan

() äitiys- tai vanhempainloma

() asevelvollisuus

() hoitovapaa

() siviilipalvelus

() sairausloma, palkaton

() Kelan työmarkkinatuki

() opiskelu

() muu syy, mikä?

() kuntoutustuki

ELÄKKEELLE SIIRTYMINEN

Siirryn _____ eläkkeelle ____/____/20____ alkaen.

Haluan ilmaisen Reitti-lehden () kyllä () ei Pasilli-lehden () kyllä () ei

vuosikalenterin () kyllä () ei

Jokin muu muutos tai ilmoitus

Mikä? _____

HUOM! Seuraa palkkalaskelmastasi jäsenmaksun maksatusta. Maksamattomat jäsenmaksut estävät jäsenetujen saamisen. Lisätietoja luottamusmiehiltä ja osaston jäsensihteeriltä.

